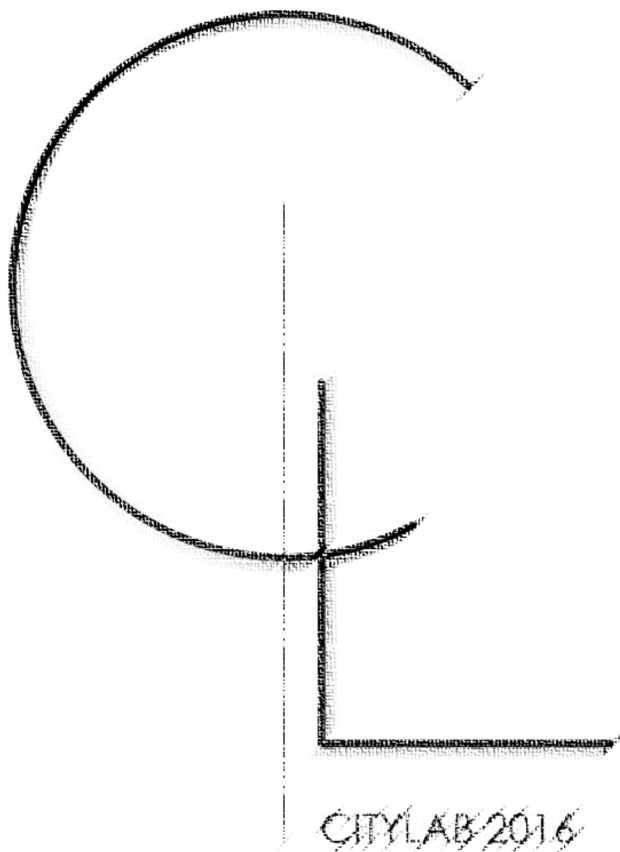

Citylab 2016 _ ένα εργαστήριο για την αρχιτεκτονική της πόλης

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ _ ΠΟΛΗ _ ΕΡΩΤΑΣ

Πάτρα, 22 - 28 Σεπτεμβρίου 2016

Εγκαταστάσεις ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας, Αποθήκες Μπάρι, Θθωνος & Αμαλίας 6

Citylab 2016 _ ένα εργαστήριο για την αρχιτεκτονική της πόλης

ΠΟΛΗ _ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ _ ΕΡΩΤΑΣ

Διαλέξεις_Διδασκαλία:

Σταύρος Αλιφραγκής
Σουζάνα Αντωνακάκη
Δημήτρης Αντωνακάκης
Αριάδνη Βοζάνη
Βασίλης Γκανιάτσας
Αριστοτέλης Δημητρακόπουλος
Μάγδα Κυριακού
Αναστάσιος Κωτσιόπουλος
Ανδρέας Λάζαρης
Ίρις Λυκουριώτη
Σάρρα Μάτσα
Κώστας Ντάφλος
Νίκος Ξανθούλης
Γιώργος Ξηροπαΐδης
Παναγιώτης Πάγκαλος
Κώστας Παπαχριστόπουλος
Νίκος Πατσαβός
Βασιλική Ροδίτη
Μαρία Ρούτση
Κωνσταντίνος Σερράος

Στασινός Σταυριανέας
Χρήστος Τερέζης
Νικόλαος-Ίων Τερζόγλου
Γιώργος Τριανταφύλλου
Βασίλης Τσονάκας
Ιωάννης Τσούμας
Δημήτρης Φιλιππίδης
Έλενα Φωτακέλη
Παρθενόπη Χρυσανθοπούλου

Οργανωτική Επιτροπή:

Τρισεύγενη Αναστασοβίτη
Ιάσοντας Βωβός
Αθανάσιος Κότσαλης
Πέτρος Μακρής
Σάρρα Μάτσα
Αλέξανδρος Σκούτας
Ιωάννα Τρικόγια
Έλενα Φωτακέλη

Επιστημονική Επιμέλεια:

Παναγιώτης Πάγκαλος
Σταύρος Αλιφραγκής

Σχεδιασμός λογότυπου Citylab 2016: οργανωτική επιτροπή.

Σχεδιασμός και επιμέλεια εντύπου: Σταύρος Αλιφραγκής, Παναγιώτης Πάγκαλος,
Πάτρα, 22-28_09_2016.

© Citylab 2016 και συγγραφείς.

Περιεχόμενα

1. Προθέσεις
2. Θεματικοί Άξονες
3. Πρόγραμμα
4. Περιλήψεις Εισηγήσεων
5. Βιογραφικά Σημειώματα

1. Προθέσεις

Τι είναι ο έρωτας; Ποια είναι η θέση του έρωτα στη ζωή μας; Πόσο επηρεάζει τις αποφάσεις μας; Πότε πεθαίνει ο έρωτας; Πως ο έρωτας εμφανίζεται στον χρόνο; Ποιες χωρικές συνθήκες συμβάλουν στην ανάδειξη / ευδοκίμηση / υπονόμηση του έρωτα; Πώς μπορεί το ίχνος του έρωτα να αποτυπωθεί στο χώρο;

Ο έρωτας θρέφει τις ρίζες της ποίησης, ενώ, όπως υποστηρίζει ο Σωκράτης, ο έρωτας είναι φιλόσοφος και ως εκ τούτου βρίσκεται ανάμεσα στη σοφία και την αμάθεια. Αν πράγματι ο έρωτας είναι φιλόσοφος και τροφοδοτεί με νόημα τις σημαντικότερες ανθρώπινες πράξεις τότε αναπόφευκτα και η τέχνη εμποτίζεται από - και φανερώνει - την ερωτική αύρα.

Είναι ωστόσο ο έρωτας ένα ρομαντικό στοιχείο της ύπαρξής μας, μια εγκεφαλική λειτουργία ενός μηχανισμού που υπάγεται μυστικά στο ένστικτο της αναπαραγωγής, χημικές αντιδράσεις, συνάψεις μεταξύ νευρώνων ή κάτι που κατοικεί νομαδικά τον ενδιάμεσο χώρο; Που εντέλει ανήκει εννοιολογικά ο έρωτας; Είναι μια ανεξέλεγκτη δύναμη της ανθρώπινης φύσης που συνδέεται άρρηκτα τόσο με την ποιητική δημιουργία όσο και με την καταστροφή και εν τέλει το θάνατο ή μια παράμετρος υποκείμενη στον ορθολογισμό; Εάν ισχύει το δεύτερο, τότε ο αρχιτεκτονικός σχεδιασμός χώρων ανάδειξης, μεγέθυνσης, προώθησης, διαπραγμάτευσης, υπονόμησης ή εκμηδενισμού της ερωτικής διάθεσης / επιθυμίας είναι εφικτός;

Στο εντατικό εργαστήριο αστικής ανάπλασης και αρχιτεκτονικού σχεδιασμού Citylab 2016 καλούμαστε να επεξεργαστούμε δημιουργικά και με φαντασία τις δυναμικές χωρικές εκφάνσεις του έρωτα με αφορμή δέκα [10] βασικούς θεματικούς άξονες που διαπλέκουν αφενός τον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό και αφετέρου μικρής και μεσαίας κλίμακας, ήπιες, μόνιμες ή προσωρινές παρεμβάσεις στο αστικό περιβάλλον της Πάτρας.

Το εργαστήριο Citylab 2016 πλαισιώνεται από κύκλο ομιλιών που πραγματεύονται τη σχέση πόλης, αρχιτεκτονικής και έρωτα μέσα από τρεις [3] αλληλένδετες οπτικές που διερευνούν τις δυνατότητες δίχως να εξαντλούν το θέμα:

- ο αρχιτεκτονικός σχεδιασμός ως εργαλείο ενεργοποίησης του έρωτα στο χώρο,
- η αρχαιολογία της σχέσης του έρωτα με την αρχιτεκτονική και την πόλη μέσα από το μύθο και την ιστορία και
- η ερωτική συνθήκη στην πόλη μέσα από τις πολλαπλές ανακατασκευές της με λόγο, εικόνα και κινούμενη εικόνα.

Παναγιώτης Πάγκαλος
Σταύρος Αλιφραγκής

Πάτρα, Σεπτέμβριος 2016

2. Θεματικοί Άξονες

_1. Ο έρωτας του εαυτού: ο αυτοαναφορικός έρωτας του αρχιτέκτονα
Λέξεις/έννοιες κλειδιά: Ναρκισσισμός, αυτοαναφορικότητα, εγωισμός, άτομο, μονάδα, ματαιοδοξία, αυτοεπιβεβαίωση

Παραδοτέα: Η ομάδα καλείται να σχεδιάσει ένα αντικείμενο στον χώρο -μικρής, μεσαίας ή μεγάλης κλίμακας- που να εκφράζει συνδυαστικά τους ενδόμυχους πόθους των συντελεστών της ομάδας. Το αντικείμενο δεν χρειάζεται να υπάγεται σε/υπαγορεύεται από συγκεκριμένη λειτουργία/χρήση. Η επιλογή των υλικών και της διάστασης είναι απολύτως ελεύθερη.

_2. Μονάδα Ερωτικής Συνεύρεσης (ΜΕΣ) στην πόλη
Λέξεις/έννοιες κλειδιά: «Σεξολέτα» (κατά το τουαλέτα), μηχανή έρωτα, ιδιωτικό vs. δημόσιο, απομόνωση

Παραδοτέα: Η ομάδα καλείται να λύσει σε μεγάλη κλίμακα και με πλήρη σειρά σχεδίων (σκίτσα, 2D, 3D, μακέτα) μία μονάδα για την ερωτική συνεύρεση στην πόλη. Το προϊόν του σχεδιασμού θα πρέπει να μπορεί να τυποποιηθεί για μαζική, βιομηχανική παραγωγή και να τοποθετείται δίχως δυσκολία στο δημόσιο χώρο της πόλης (πλατείες, πεζόδρομοι, πάρκα, κλπ.). Ιδιαίτερη μέριμνα θα πρέπει να δοθεί στην επιλογή των υλικών αλλά και τη σχέση της μονάδας ερωτικής συνεύρεσης με το άμεσο αστικό περιβάλλον.

_3. Το παιχνίδι του έρωτα και οι χωρικές εκφάνσεις του
Λέξεις/έννοιες κλειδιά: Επαφή, δι-αντίδραση, παιχνίδι, ανακάλυψη

Παραδοτέα: Η ομάδα καλείται να προτείνει συνθήκες/καταστάσεις ερωτικής συνεύρεσης μέσω του παιχνιδιού, της δι-αντίδρασης και της αμφίδρομης και αμοιβαίας επικοινωνίας, καθώς και να σχεδιάσει τα περιβάλλοντα, όπου τα παραπάνω θα είναι εφικτά. Το πεδίο εφαρμογής του παιχνιδιού του έρωτα θα είναι ο δημόσιος χώρος της πόλης. Το προϊόν του σχεδιασμού θα πρέπει να περιλαμβάνει παρεμβάσεις στο φυσικό περιβάλλον (δρόμοι, πεζόδρομοι, πλατείες, πάρκα), να αξιοποιεί τις πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης και τα σύγχρονα μέσα επικοινωνίας (smart phones, tablets, κλπ.) και να υλοποιείται στον ενδιάμεσο, υβριδικό χώρο μεταξύ τεχνολογίας αιχμής και παραδοσιακού, δημόσιου χώρου της πόλης. Πρόκειται για μία αρχιτεκτονική επαυξημένης πραγματικότητας που συνδυάζει το ψηφιακό με το φυσικό στοιχείο.

_4. Έρωτας και Θάνατος

Λέξεις/έννοιες κλειδιά: Μνήμη, ανάμνηση, ιστορικότητα, φθορά, ύλη, χρόνος

Παραδοτέα: Η ομάδα καλείται να επιλύσει αρχιτεκτονικά, με πλήρη σειρά σχεδίων (σκίτσα, 2D, 3D, μακέτα) ένα μνήμα, ένα κενοτάφιο ή ένα μνημείο για ένα ερωτευμένο ζευγάρι. Το πεδίο εφαρμογής θα μπορούσε να είναι ένα από τα κοιμητήρια της πόλης της Πάτρας ή ένα κενό αλλά προβλεβημένο οικόπεδο στο κέντρο της πόλης. Το θέμα αφορά τόσο στον σχεδιασμό του ίδιου του μνημείου όσο και στη διαμόρφωση του περιβάλλοντα χώρου (κλίμακα αστικού σχεδιασμού). Ο σχεδιασμός του περιβάλλοντα χώρου θα πρέπει να προετοιμάζει τον επισκέπτη για την «επαφή» με το μνημείο, δημιουργώντας μία mise-en-scène με κατάλληλες δραματικές/συναισθηματικές εξάρσεις.

_5. Ο Ναός του Έρωτα

Λέξεις/έννοιες κλειδιά: Λατρεία

Παραδοτέα: Η ομάδα καλείται να σχεδιάσει ένα ναό αφιερωμένο στον αρχαιοελληνικό θεό του Έρωτα. Η σχεδιαστική επίλυση θα πρέπει να χαρακτηρίζεται από υψηλό βαθμό πληρότητας (σχέδια σε 2D, 3D). Το ζητούμενο είναι να αντιμετωπισθούν ικανοποιητικά τόσο η συνθετότητα της αρχιτεκτονικής πρότασης (πρόγραμμα, μορφολογία, κλπ.) όσο και η πολεοδομική παράμετρος του εγχειρήματος (σχέση με το άμεσο και το ευρύτερο αστικό περιβάλλον).

_6. Το ερωτικό βλέμμα στην πόλη

Λέξεις/έννοιες κλειδιά: Σκηνοθεσία, υποκειμενικότητα της αφήγησης, μοντάζ, χρόνος, κάδρο

Παραδοτέα: Η ομάδα καλείται να υλοποιήσει (σενάριο, γυρίσματα, μοντάζ, μιξάζ) ένα έργο κινούμενης εικόνας και ήχου διάρκειας 10 (δέκα) λεπτών με θέμα την πόλη της Πάτρας μέσα από τα μάτια του ερωτευμένου/ερωτευμένης. Το έργο κινούμενης εικόνας δεν πρέπει να είναι αφηγηματικό (δηλαδή να είναι προϊόν μυθοπλασίας με πρωταγωνιστές και δράση που εξελίσσεται μέσα από σχέσεις αιτίου-αιτιατού), ούτε ταινία τεκμηρίωσης (ντοκιμαντέρ), αλλά να κινείται στο χώρο του πειραματικού κινηματογράφου και της συνειρμικής αφήγησης που έλκει το νόημά της από τη δημιουργική επεξεργασία του θέματος του κάθε πλάνου (κάδρο, κίνηση κάμερας, κλπ.) και της δύναμης του διανοητικού μοντάζ.

7. Κατασκευές για τους εραστές της πόλης

Λέξεις/έννοιες κλειδιά: Flânerie, Baudelaire, Benjamin, η τέχνη του περιπάτου, Folie

Παραδοτέα: Η ομάδα καλείται να επεξεργαστεί την ιδέα του Flâneur, του πλάνητα του αστικού τοπίου που, όπως περιγράφει ο Walter Benjamin με αναφορά στην ποίηση του Charles Baudelaire, περιπλανιέται -άστοχα και στοχαστικά ταυτόχρονα- στους δρόμους, στις στοές, περιδιαβαίνει την αστική γεωγραφία, ενοφθαλμίζει την πόλη αποσπασματικά, φευγαλέα, μέσα από τις αντανakλάσεις της στις βιτρίνες των εμπορικών οδών. Στόχος είναι η χάραξη διαδρομών στο σώμα της πόλης και η υπομνημάτιση τους μέσα από κατασκευές/παιχνίδια (folie) ερωτικής επιθυμίας για/προς την πόλη. Οι κατασκευές θα πρέπει να επιλυθούν με πληρότητα (σκίτσα, σχέδια 2D και 3D, μακέτες) και να τοποθετηθούν σε καίρια σημεία των διαδρομών, τα οποία θα υπαγορεύονται από τις προκείμενες και τα ζητούμενα της λύσης. Οι διαδρομές μπορούν να είναι δύο ή περισσότερες και να φέρουν διαφορετικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα (θέματα, στοχεύσεις, κλπ.).

8. Τα όρια του έρωτα: χωρικές και συναισθηματικές διερευνήσεις του κατωφλιού

Λέξεις/έννοιες κλειδιά: Όριο, κατώφλι, παλίμψηστο, σκάμμα, όρυγμα, πληγή, αστικό κενό

Παραδοτέα: Τα όρια της πόλης -εσωτερικά ή εξωτερικά- μπορούν να αποτελέσουν ζώνες πύκνωσης αισθημάτων και αντιδράσεων. Η ομάδα καλείται να εντοπίσει αστικές ετεροτοπίες, δηλαδή περιοχές, όπου η ομαλή ροή της καθημερινότητας της πόλης διακόπτεται προσωρινά, μόνιμα ή περιοδικά -σκάμματα έργων, ανασκαφές, το όριο της θάλασσας, περιμετρικές τάφροι ή ζώνες πρασίνου, χαράξεις αυτοκινητοδρόμων- και να προτείνει νέες καταστάσεις ιδιωτικότητας στον δημόσιο χώρο. Το ζητούμενο είναι να προκύψουν, στον σχεδιασμό, χώροι παλλόμενου και αναβλύζοντα ερωτισμού μέσω της συμβολικής και ουσιαστικής ρήξης με τη ροή και τη χρονικότητα της σύγχρονης πόλης. Κάτι τέτοιο θα δρομολογηθεί εξετάζοντας την αρχαιολογική ανασκαφή των χωρικών και χρονικών επιστρώσεων της Πάτρας, την αναμόχλευση του παλίμψηστου της πόλης, τη δημιουργική ενεργοποίηση της ιστορικής διάστασης του αστικού ιστού.

_9. Το αισθησιακό βλέμμα του εσωτερικού

Λέξεις/έννοιες κλειδιά: Ιδιωτικός χώρος, ηδονοβλεψία, εσωτερικό, μέσα vs. έξω, διαμέρισμα, κοινόχρηστο πεδίο

Παραδοτέα: Η ομάδα καλείται να επιλύσει σε μεγάλη κλίμακα και σχεδιαστική πληρότητα (σκίτσα, σχέδια 2D και 3D, μακέτα) τον εσωτερικό χώρο μιας κατοικίας (διαμερίσματος) που θα μεγιστοποιεί την ερωτική επιθυμία μέσω της ηδονής του βλέμματος (voyeurism). Ιδιαίτερη σημασία θα πρέπει να δοθεί στο όριο/χώρο του εσωτερικού τοίχου, την υλικότητά του και την ώσμωση που καλλιεργείται εκατέρωθεν των πλευρών. Το διαμέρισμα θα μετασχηματίζεται μορφολογικά, θα ανταποκρίνεται σε μεταβλητές απαιτήσεις διαστάσεων και μεγεθών, θα επαναλαμβάνεται σε διαφορετικές αρχιτεκτονικές τυπολογίες και θα συνδυάζεται με κοινόχρηστους χώρους. Το σύνολο της πρότασης θα είναι προσαρμοσμένο στις προδιαγραφές και τα χαρακτηριστικά μίας σύγχρονης αστικής πολυκατοικίας και θα εφαρμοστεί ως επέμβαση αλλαγής χρήσης του πρώην κτηρίου διοίκησης του ΟΛΠΑ στην λιμενική ζώνη Πατρών.

_10. Ο κήπος των επιθυμιών

Λέξεις/έννοιες κλειδιά: Λαβύρινθος, κρυμμένο, αποκάλυψη, επιθυμία

Παραδοτέα: Το θέμα έλκει την έμπνευσή του από το τρίπτυχο του Hieronymus Bosch «Ο Κήπος των Επίγειων Απολαύσεων» (1490-1510). Η ομάδα καλείται να μελετήσει με επάρκεια και πληρότητα (σκίτσα, σχέδια 2D και 3D) έναν αστικό κήπο σε δεδομένο χώρο της πόλης της Πάτρας που θα μεγεθύνει την ερωτική επιθυμία μέσα από το σχεδιασμό μίας στοχευμένα σκηνοθετημένης διαδοχής πορειών και στάσεων, οι οποίες θα ανταποκρίνονται στη / αντανακλούν τη συναισθηματική γεωγραφία του ερωτευμένου / της ερωτευμένης. Κεντρικό στοιχείο της σύνθεσης θα αποτελέσει η δημιουργική επανεγγραφή της έννοιας του λαβύρινθου στο σχεδιασμό του κήπου και η ενεργοποίηση του παιχνιδιού απόκρυψης-αποκάλυψης του αντικειμένου του πόθου (ορατότητα, ημιπερατότητα, απόκρυψη, κλπ.) στο πλαίσιο της επαύξησης της ερωτικής επιθυμίας.

3. Πρόγραμμα

ώρα	Πέμπτη 22/09	Παρασκευή 23/09	Σάββατο 24/09	Κυριακή 25/09	Δευτέρα 26/09	Τρίτη 27/09	Τετάρτη 28/09
09:00-09:30		έναρξη	έναρξη	έναρξη	έναρξη	έναρξη	έναρξη
09:30-11:30		Work Session 02	Work Session 03	Work Session 04	Work Session 06	Work Session 09	Work Session 12
11:30-12:00		διάλειμμα	διάλειμμα		διάλειμμα	διάλειμμα	διάλειμμα
12:00-12:30		Ν. Παταβός (Ε)ρωτώντας πια στην Πόλη	Γ. Ξηροπαϊδής Έργα αγάπης, έργα δικαιοσύνης Προς μια πολιτική της ετερότητας	Ενδίαμεση Παρουσίαση Ομάδων	Work Session 07	Work Session 10	Work Session 13
12:30-13:00		Κ. Ντάφλος «Τα Φτερά του Έρωτα» και ο «Φανταστικός Κόσμος του Δρ. Παράδου»: Συνθήκες επίτευξης χωρικότητας	Β. Γκανάτσας Η Αρχιτεκτονική Δημιουργία από την Ερμητική στην Ερωτική του Τόπου				
13:00-13:30		Σ. Σταυρανάς Όταν η φιλοσοφία μιλάει για τον Έρωτα και την τέχνη	Ι. Αικαυρωμένη Ο Τρελός Έρωτας				
13:30-14:00		συζήτηση	συζήτηση				
14:00-16:00		διάλειμμα	διάλειμμα	διάλειμμα	διάλειμμα	διάλειμμα	διάλειμμα
16:00-16:30	Έναρξη Εργαστηρίου	Ν.Ι. Τεργάνου Τρεις Ιδέες! Τύποι της Παύλαρης Διαλεκτικής του Έρωτα με τον Τόπο	Ν. Ξανθούλης Ο Μουσικός Χώρος του Έρωτα	Α. Βοϊνάνη Thomas Mann «Το Μαγικό Βουνό» Η «κατασκευή» της ερωτικής επιθυμίας στο σασατόριο Berghof	Κ. Σερράος Έρωτας και σχεδιασμός της πόλης	Β. Ροδίτη ΒΟΥΡΑΑ: Το κρατικό συγκρότημα πορείων στον Πειραιά του Μεσοπολέμου	
16:30-17:00	Εισαγωγή στο Εργαστήριο Α. Λιάρης Οι έρωτες της Πάτρας	Γ. Τριανταφύλλου Οι αλληπαλλήλες ερωτικές συνενώσεις του κυρίου Α.Π. με την αρχιτεκτονική Ένα αφήγημα σε πέντε πράξεις	Χ. Τερέζης Θελασσανές σπληνές υπάρχει μια θεία, υπάρχει μια αγάπη, υπάρχει μια έκσταση»	Κ. Παπαχριστόπουλος Το παιχνίδι, το συναίσθημα και ο έρωτας: Σχεδιάζοντας ένα χώρο να ζεις και να δημιουργείς	Β. Τσουνάκας Ψυχοδυναμισμός του Έρωτα στο αρχιτεκτονικό έργο	Σ. Μάτσα Ε. Φιτακέλη Η μηχανική του έρωτα	
17:00-17:30	Π. Πάγκαλος Η αρχιτεκτονική του έρωτα Σ. Αλιφραγκής Μια ιστορία αρχιτεκτονικής αποπλάνησης	Δ. Φιλιππίδης Από τον δημόσιο χώρο στον ιδιωτικό. Ο δρόμος του Α66	Α. Κυπριόπουλος Σημειώσεις για τη συγκρότηση του αισθητικού μνημόνατος στην αρχιτεκτονική	Α. Δημητρακόπουλος (ω) άρχτεκτον, άνικατε μάχαν, αιχμάλυτε δέ τής έκαστατε ιδέας	Ι. Τσομάς Η έννοια του έρωτα στην κοινωνία και το αστικό περιβάλλον της βικτωριανής Αγγλίας	Π. Πάγκαλος Σ. Αλιφραγκής Το τέλος του έρωτα	Τελική Παρουσίαση Ομάδων
17:30-18:00		συζήτηση	συζήτηση	συζήτηση	συζήτηση	συζήτηση	
18:00-18:30	διάλειμμα	διάλειμμα	διάλειμμα	διάλειμμα	διάλειμμα	διάλειμμα	
18:30-20:30	Work Session 01	χαίρετισμοί Σ. Αντωνανάκη Έρωτας και Αρχιτεκτονική: Το σκοτεινό αντικείμενο του πόνθου Δ. Αντωνανάκης Έρωτας και Αρχιτεκτονική: «Το μεσοδιάστημα της απόλαυσης»	Εκδήλωση Επιτυμοποίησης Σ. & Δ. Αντωνανάκη (Αγορά Αργύρης)	Work Session 05	Work Session 08	Work Session 11	
20:30-22:00	απολογισμός ημέρας	διάλειμμα Μουσική Εκδήλωση Ν. Ξανθούλης Μ. Ρούσσας	απολογισμός ημέρας	απολογισμός ημέρας	απολογισμός ημέρας	απολογισμός ημέρας	απολογισμός εργαστηρίου

4. Περιλήψεις εισηγήσεων

Πέμπτη 22 Σεπτεμβρίου 2016

_ Συνεδρία 16:00-18:00

Ανδρέας Λάζαρης

Οι έρωτες της Πάτρας

Μπορεί η «πόλη» να ερωτευτεί; Τι δημιουργεί ο ερωτάς μου για την πόλη μου;

Παναγιώτης Πάγκαλος

Η αρχιτεκτονική του έρωτα

Κατά τα φαινόμενα, ενάντια σε κάθε ορθολογισμό ορθώνεται ο έρωτας και η ψυχή (Canova). Από το Συμπόσιο του Πλάτωνα έως τον Don Giovanni του Lorenzo Da Ponte, η δίνη του έρωτα παρουσιάζεται να ταλανίζει την ανθρώπινη φύση, οδηγώντας το σώμα και κυρίως τη σκέψη σε καταστάσεις ανεξέλεγκτες, συχνά πολιτισμικά επαχθείς. Ενδεχομένως γι' αυτό ο έρωτας να αποτελεί την πιο επαναστατική πράξη.

Σταύρος Αλιφραγκής

Μία ιστορία αρχιτεκτονικής αποπλάνησης

Η παρουσίαση εστιάζει στη διερεύνηση της συννεοχής μεταξύ προγράμματος, αρχιτεκτονημένου χώρου και ερωτικής αποπλάνησης με αφορμή το έργο *La Petite maison* (1758/1763) του λογοτέχνη, θεατρικού συγγραφέα και δημοσιογράφου Jean-François de Bastide (1724-1798). Πρόκειται για ένα υβριδικό διήγημα που συνδυάζει το λογοτεχνικό είδος της «ελευθεριάζουσας ερωτικής νουβέλας και την αρχιτεκτονική πραγματεία,» με σαφώς διδακτικό και εκπαιδευτικό χαρακτήρα (Bastide, 1996). Στο λογοτεχνικό κείμενο του 18^{ου} αι. η εξοχική κατοικία και ο περιβάλλον χώρος της λογίζονται ως μία καλοσχεδιασμένη μηχανή αποπλάνησης στην υπηρεσία του marquis de Trémicour για την κατάκτηση της όμορφης και ενάρετης Méliete. Το διήγημα εμφανίζεται να αντανakλά τις απόψεις του προσωπικού φίλου του συγγραφέα, αρχιτέκτονα, θεωρητικού και καθηγητή της *Académie d'Architecture* Jacques-François Blondel (1705-1774).

Παρασκευή 23 Σεπτεμβρίου 2016

_Συνεδρία 12:00-14:00

Νίκος Πατσαβός

(Ε)Ρωτώντας πας στην Πόλη

Η εισήγηση αναλαμβάνει το ρόλο μιας ad hoc «εισαγωγής». Με αφετηρία την μικρογραφία της «απαγωγής του Ιωσήφ από την Ζουλειχά», έργο του Μπεζντάντ του 1488, θα ακολουθήσουμε μια σειρά παρατηρήσεων με στόχο την εξαγωγή χρήσιμων «ερωτημάτων». Σκοπός μας είναι η προσομοίωση μιας διαδικασίας εμπειρικής κατά την οποία, σταδιακά, εξάγονται ερευνητικά ζητήματα που θα μπορούσαν να λειτουργήσουν ως αφορμές για τις εργασίες της ομάδας του εργαστηρίου. Με δεδομένη την κεντρικότητα της σχέσης έρωτα και αλήθειας, η έννοια του ερωτήματος φαίνεται κατάλληλη για να ξεκινήσει η εξαιρετικά ενδιαφέρουσα περιπέτεια του φετινού citylab.

Κώστας Ντάφλος

«Τα Φτερά του Έρωτα» και ο «Φανταστικός Κόσμος του Δρ.

Παρνάσου»: Συνθήκες επιτέλεσης χωρικότητας

Αν από τη μια μεριά μπορούμε να φανταζόμαστε περιπλανώμενους αγγέλους στην πόλη με υλικότητα και σωματικότητα, περπάτημα και βλέμμα, ώστε η πόλη να εκπληρώνει θαύματα καλλιεργώντας την εφήμερη συνάντηση και το τυχαίο συμβάν, αυτά όλα επίσης μπορούν κάλλιστα να παραμένουν ως ανεκπλήρωτες επιθυμίες· ή μήπως, από την άλλη μεριά, επιτρέπονται οι μαγικοί και επίπλαστοι Κόσμοι που είναι ικανοί να ενεργοποιούν το προσωπικό φαντασιακό και να καταφέρνουν την προβολή και την εκδήλωση της επιθυμίας μας, εκπληρώνοντάς την μαγικά σε χώρους θαυμάτων, επιτέλεσης συμβάντων, όπως για παράδειγμα στο νομαδικό μαγικό θέατρο; Αν πίσω από όλα αυτά κρύβεται η διαπραγμάτευση που θέτει ο διάβολος - τζόκερ (joker) οδηγώντας στο ρίσκο και στην περιπέτεια, παρομοίως με εκείνα που εκφράζει η αρχαία θεά Μήτιδα, το δυσπόστατο ή διφυές εκείνο ον, το οποίο παραπέμπει στην καρναβαλικότητα και στον γρίφο χρησιμοποιώντας την αμφισημία και τον άλυτο δεσμό, μήπως κάτι τέτοιο αξίζει, γιατί έτσι αφήνουμε τόπο στην έλευση του συμβάντος (έρωτας); Τα παραπάνω βρίσκονται στον αντίποδα της μη διακινδύνευσης και της ασφάλειας του καλλιτεχνικού πάρτυ της Σχεσιακής (σχεσιολογικής) αισθητικής, ενώ αντιθέτως διατηρούν ισχυρούς δεσμούς με τις διαλογικές τακτικές του χάκερ υποκινητή.

Στασινός Σταυριανέας

Όταν η φιλοσοφία μιλάει για τον έρωτα και την τέχνη

_Συνεδρία 16:00-18:00

Νικόλαος Ίων Τερζόγλου

Τρεις Ιδεατοί Τύποι της Πολύπλοκης Διαλεκτικής του Έρωτα με τον Τόπο

Σύμφωνα με τον Alberto Pérez-Gómez, η «...αληθινή αρχιτεκτονική... ανταποκρίνεται σε έναν πόθο για έναν εύγλωττο τόπο κατοίκησης». Στο βιβλίο με τίτλο *Κτισμένο Πάνω στην Αγάπη*, η κριτική του Pérez-Gómez στον τεχνολογικό υλισμό και τον επιστημονικό θετικισμό εγγράφεται σε μία σύνθετη παράδοση αρχιτεκτονικής σκέψης που επικαλείται τον έρωτα, την επιθυμία, τον πόθο και την ρητορική, εναντίον ενός στεγνού λειτουργισμού.

Αυτή η παράδοση συστηματοποιείται, σε κάποιο βαθμό, από τον George Baird, όταν μιλά για την «ερωτευμένη» ή «ερωτική διάσταση» στην αρχιτεκτονική («La Dimension Amoureuse»), εμπνεόμενος από την φράση του Roland Barthes που υποστήριζε πώς «η ρητορική είναι η ερωτική διάσταση της γραφής». Σε μία παράλληλη κίνηση «κειμενοποίησης της αρχιτεκτονικής», ο Baird δανείζεται την διάκριση γλώσσας / ομιλίας από τον Saussure, για να συλλάβει την αρχιτεκτονική ως ένα πυκνό κείμενο που οφείλει, όπως η ρητορική, να εγκαινιάσει μία ερωτική σχέση με τον ‘αναγνώστη’ της, τον μελλοντικό ή δυνητικό της κάτοικο.

Στην παρούσα ανακοίνωση, θα επιχειρήσω να διερευνήσω συγκεκριμένες χωρικές και σχεδιαστικές εκφάνσεις της παραπάνω παράδοσης, αναδεικνύοντας την «ερωτική διάσταση» της αρχιτεκτονικής μέσα από τρία *case studies*. Αυτές οι «μελέτες περίπτωσης» έχουν ως στόχο να φωτίσουν την πολύπλοκη διαλεκτική του έρωτα με τον τόπο: με το χωρικό του ίχνος. Μεθοδολογικά, αρθρώνονται ως «ιδεατοί τύποι» (Max Weber), δηλαδή ως ουτοπικές εννοιολογικές κατασκευές.

Γιώργος Τριανταφύλλου

Οι αλληπάλληλες ερωτικές συννευρέσεις του κυρίου Α.Π. με την αρχιτεκτονική: Ένα αφήγημα σε πέντε πράξεις

Παιδεύτηκα πολύ με τον κεντρικό τίτλο και το εισαγωγικό κείμενο του φετινού εργαστηρίου Citylab. Όλα με έσπρωχναν σε θεωρητικές και φιλοσοφικές αναζητήσεις για αυτή την παρουσίαση.

Προτιμώ όμως να κρατήσω αυτή την ασάφεια, τις πολλαπλές ερμηνείες, την διάχυση και την ρευστότητα της λέξης «έρωτας». Να αποφύγω τον ακριβή προσδιορισμό, που στενεύει τα σχεδόν ανύπαρκτα όρια του όρου, γιατί αυτό ακριβώς εκτιμώ ότι αποτελεί και την ουσία, το ακριβές χαρακτηριστικό του.

Ούτε με ενδιαφέρουν σε αυτή την φάση τελικά, όλα όσα είχα διαβάσει για τον έρωτα στο Συμπόσιο του Πλάτωνα. Άλλωστε η συνεχής και επίμονη αναζήτηση στα φιλοσοφικά κείμενα, μάλλον αποστειρώνει ή καλύτερα αποδυναμώνει την ερωτική έξαψη, την απογείωση των συναισθημάτων και εγκαθιστά νοητικές διαδικασίες και την ψυχρή λογική.

Έτσι απολαμβάνοντας την μαγεία αυτού του γοητευτικού νεφελώματος, που με εισαγάγει αδιάκοπα ο έρωτας σε σχέση με την πόλη και την αρχιτεκτονική, επέλεξα αυτή την φορά, να σκαρφιστώ ένα ερωτικό αφήγημα μέσα από εμπειρίες και φαντασιώσεις που δεν είναι αναγκαστικά αυτοβιογραφικές, με τίτλο:

Οι αλληπάλληλες ερωτικές συνευρέσεις
του κυρίου Α.Π. με την αρχιτεκτονική
Ένα αφήγημα σε πέντε πράξεις

Δημήτρης Φιλιππίδης

Από τον δημόσιο χώρο στον ιδιωτικό. Ο δρόμος του Α66

Εξετάζοντας τα έργα του Atelier66 διαπιστώνουμε κάτι ίσως απρόβλεπτο: τα σχέδια τους δύσκολα «διαβάζονται», όπως δύσκολα διαβάζεται κι η ομορφιά ενός παραδοσιακού δρόμου αν παρουσιαστεί σε σχέδιο κάτοψης. Για να επαληθευτεί αυτή η υπόθεση, μελετούμε από αυτή τη σκοπιά τους τρόπους παρουσίασης σε τέσσερα σχετικά δημοσιεύματα: Κ. Μιχαηλίδης, *Hydra, A Greek island town. Its growth and form* (1967), Ο. Δουμάνης και Ρ. Ολίβερ (επιμ.), *Οικισμοί στην Ελλάδα* (1974), L. Lefavre – Α. Τζώνης, «Ο κάναβος και η πορεία», *Αρχιτεκτονικά Θέματα* (1981), και Π. Τουρνικιώτης (επιμ.), *Atelier66* (2006). Καταλήγουμε στη συσχέτιση δύο αμφίροπων στοιχείων, αλληλένδετων στην περίπτωση του Atelier66: η αδυναμία πειστικής απόδοσης του παραδοσιακού χαρακτήρα μέσω σχεδίου συμβαδίζει με την αδυναμία απόδοσης των ποιοτήτων σχεδιασμένου χώρου στα έργα τους με συμβατικά μέσα, επειδή έχουν επιλέξει να μεταφέρουν αυτούσια τη δομική συγκρότηση παραδοσιακών στοιχείων του ελεύθερου χώρου στις κατόψεις τους.

_Συνεδρία 18:30-20:30

Σουζάνα Αντωνακάκη

Έρωτας και Αρχιτεκτονική:

Το σκοτεινό αντικείμενο του πόθου

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σκοτεινό πρώτη προσέγγιση της σχέσης:

Έρωτας - Αρχιτεκτονική - Ποίηση Ανάγκη Επιθυμία - Πόθος

1. ΤΟ ΚΤΙΣΜΑ - ΣΩΜΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΠΟΘΟΥ

Παραδείγματα

2. ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ - ΣΩΜΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΠΟΘΟΥ

ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΚΑΙ Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Αλ. Παπαδιαμάντης, Paul Valery, Le Corbusier.

3. ΈΡΩΤΑΣ, ΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Συναισθηματική φόρτιση αρχιτεκτονικής και ποίησης.

Αναφορές σε επιλεγμένα κείμενα.

4. ΈΡΩΤΑΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ. ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ ΛΗΘΗ

Παρόν, παρελθόν και μέλλον στον αρχιτεκτονικό λόγο.

Το κατοικείν και ο χρόνος.

5. ΑΝΑΓΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΘΥΜΙΑ

Αυτονομία και συνύπαρξη στην Αρχιτεκτονική και στον Έρωτα.

6. ΤΟ ΟΙΚΕΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΟΙΚΕΙΟ

Το δίδυμο φαινόμενο οικείο – ανοίκειο, οι πτυχωσεις και οι ενδιάμεσοι χώροι,

Το διαφορούμενο και η έκπληξη στην αρχιτεκτονική και στην ερωτική σχέση.

ΕΞΟΔΟΣ

Δημήτρης Αντωνακάκης
Έρωτας και Αρχιτεκτονική:
«Το Μεσοδιάστημα της απόλαυσης»

1. Ανατροπή.

Στοιχείο κοινό σε αναζήτηση μιας αυθεντικής παρουσίας στο χώρο.

2. Δέσμευση

Πεζότητα και ποιήση συνυφαίνουν το πλεκτό της βιολογικής και μυθολογικής συνιστώσας.

3. Όραση

Φως και σκιά, αναζήτηση και απόκρυψη.

Σχισμή και περιέργεια.

Πρόκληση και εμπόδια.

4. Αφή

Ύλη και Δέρμα, πολυτέλεια – πολυτιμότητα,

επιθυμίες – ποιότητα κατασκευής.

5. Απόλαυση

Αποκάλυψη – «Σασπένς». Χαρά της ανατροπής.

Η σημασία του ενδιαμέσου.

6. Γεύση. Το στόμα.

Είσοδος, Υποδοχή και Αποχαιρετισμός.

Το στόμα, το κατώφλι.

Κοινή αναπνοή. Ο Λόγος

Επίλογος.

Εργασία. Αγάπη. Απόλαυση.

_ Συνεδρία 21:00-22:00

Αρχαίος Λόγος, Αρχαία Λύρα

Πρωτότυπη αρχαία ελληνική μουσική και σύγχρονες μελοποιήσεις του αρχαίου λόγου από τον Νίκο Ξανθούλη.

Διαβάζει η ερμηνεύτρια Μαρία Ρούτση.

Ανακατασκευασμένη Αρχαία Λύρα ο Νίκος Ξανθούλης.

Σάββατο 24 Σεπτεμβρίου 2016

_Συνεδρία 12:00-14:00

Γιώργος Ξηροπαΐδης

Έργα αγάπης, έργα δικαιοσύνης

Προς μια πολιτική της ετερότητας

Στο επίκεντρο της ανακοίνωσης βρίσκεται η περί αγάπης θεωρία του Δανού θεολόγου Σάιρεν Κίρκεγκωρ.

Θα εστιάσουμε αρχικά το ενδιαφέρον μας στην κριτική που ασκεί ο ιδρυτής του Υπαρξισμού στην περί Έρωτος θεωρία του Πλάτωνα.

Κατόπιν θα εξετάσουμε κατά πόσον η ηθική της απρούπόθετης αγάπης που προτείνει ο Κίρκεγκωρ έρχεται σε σύγκρουση με τη νεωτερική ηθική που στηρίζεται στις κανονιστικές αρχές της ισότητας και της δικαιοσύνης. Θα ληφθούν εν προκειμένω υπόψη οι ενστάσεις που έχουν διατυπώσει στοχαστές όπως ο Αντόρνο, η Άρεντ, ο Λεβινάς και ο Ντερριντά.

Τέλος, θα αναδειχθούν οι πολιτικές συνεπαγωγές της ηθικής θεωρίας του Κίρκεγκωρ. Παράλληλα θα διερευνηθούν οι όροι για την επεξεργασία μιας εσωτερικά συνεκτικής πολιτικής της ετερότητας.

Βασίλης Γκανιάτσας

Η Αρχιτεκτονική Δημιουργία από την Ερμηνευτική στην Ερωτική του Τόπου

Στην εισήγηση αυτή θα επιχειρηθεί ο εντοπισμός του έρωτα στη σχέση του δημιουργού αρχιτέκτονα με το έργο του, καθώς και του αρχιτεκτονικού έργου με τον τόπο του - εν προκειμένω με την πόλη όπου εντάσσεται και τελικά ενσωματώνεται ως μέρος αυτής.

Η αρχαϊκή σκέψη από τους ομηρικούς ύμνους, τη θεογονία του Ησίοδου και κυρίως την φιλοσοφική θεώρηση της θεογονίας του Φερεκύδη, αποκαλύπτει τα βασικά χαρακτηριστικά του έρωτα ως ελκτικής και ενοποιητικής δύναμης και αξιοποιεί αυτά ακριβώς τα πραγματικά και ταυτόχρονα δομικά χαρακτηριστικά του στη δημιουργική διαδικασία. Αυτά τα χαρακτηριστικά του έρωτα αξιοποιούνται στη θεώρηση της αρχιτεκτονικής σύνθεσης ως μιας μορφής έρωτα που ενοποιεί ετερόκλητα στοιχεία σε ένα ενιαίο όλο υποκινούμενη από μια αρχική έλξη για τη σύνθεση αυτή.

Μια έκφανση του έρωτα είναι αυτή της σχέσης του αρχιτεκτονικού έργου με τον τόπο του, που εκκινεί από την αρχική έλξη προς τον τόπο και προχωρεί στην αρχιτεκτονική δημιουργία μετατρέποντας το αρχικό κίνητρο σε εμμενές χαρακτηριστικό του αρχιτεκτονικού έργου.

Ίρις Λυκουριώτη

Ο Τρελός Έρωτας

Ο απολύτως παρεξηγημένος τρελός έρωτας -και τον εννοούμε όπως τον εννόησαν οι σουρεαλιστές- είναι η πιο ριζοσπαστική πολιτική πράξη. Είναι η γνήσια α-διαμεσολάβητη, μη αλλοτριωτική σύνδεση ανάμεσα σε δύο πρόσωπα. Αν αφεθεί να ευδοκιμήσει (και γι αυτό σπανίως μπορεί) θα προβάλλεται διαρκώς και σε άλλες κοινωνικές σχέσεις καταλαμβάνοντας το χώρο, τον οποίο συνήθως καλύπτουν τα εμπορεύματα, η θρησκεία, οι πατριαρχικές δομές. Με επίκεντρο το Μεγάλο Ανατολικό, ένα ουτοπικό πολιτικό πρόγραμμα που επεξεργάζεται ο Ανδρέας Εμπειρικός την περίοδο 1945-1970, βαθιά παρεξηγημένο, θέλουμε να σκεφτούμε το μέλλον ακριβώς με όχημα το μέσον που ύμνησε η νεωτερικότητα, την ουτοπία. Θα παρουσιάσουμε το σχέδιο των Ιμερολυκείων, ένα ουτοπικό αρχιτεκτονικό παράδειγμα με βάση το Μεγάλο Ανατολικό, το οποίο εκπονήσαμε μαζί με τις Λήδα Λυκουριώτη, Δάφνη Παπαδοπούλου και Njosana Shkurti στην έκθεση Ύπνος (Στέγη 2016, Επιμέλεια: Γιώργος Τζρτζιλιάκης, Θεόφιλος Τραμπούλης). Τονίζοντας την δραματική έλλειψη συζητήσεων περί έρωτος στις μεγάλες πολιτικές μεταβολές που συμβαίνουν τα τελευταία πέντε χρόνια, παγκοσμίως, σε αντίθεση με το αίτημα για την απελευθέρωση του έρωτος που μεσουράνησε στις πολιτικές διεκδικήσεις της δεκαετίας του '60, θα θυμίσουμε μια σειρά από λογοκριμένες φωνές και ιδέες γύρω από τη ριζοσπαστικότητα του τρελού έρωτα.

_ Συνεδρία 16:00-18:00

Νίκος Ξανθούλης

Ο Μουσικός Χώρος του Έρωτα

Έρωτας, όνομα ουσιαστικό και μάλιστα πολύ ουσιαστικό. Σε όλες του τις διαστάσεις και ερμηνείες έχει άμεση σχέση με την Τέχνη. Ο «μουσικός χώρος του έρωτα» θα μπορούσε να ερμηνευθεί και ως ο χώρος που αποπνέει ερωτισμό ή αλλιώς χώρο που μπορείς να αισθανθείς την Τέχνη ολικά. Η αναζήτηση του συγκεκριμένου χώρου από τον θεατή-ακροατή οδηγεί στην αντίστοιχη αναζήτηση των παραγόντων κατασκευής του αλλά και του χωροταξικού ορισμού του. Η ανακοίνωση αυτή θα επιχειρήσει να αναζητήσει μετρήσιμους παράγοντες της ακουστικής, οπτικής, χωρικής άνεσης του θεατή αλλά και εν γένει της ατμόσφαιρας που μπορεί να δημιουργηθεί και πόσο ένας μουσικός έχει τη δυνατότητα να ορίσει κάποιους από αυτούς τους παράγοντες.

Χρήστος Τερέζης

«Μέσα στις θαλασσινές σπηλιές υπάρχει μια δίψα, υπάρχει μια αγάπη, υπάρχει μια έκσταση»* Γιώργος Σεφέρης

Η ανακοίνωση θα κινηθεί στην κατεύθυνση της διαλεκτικής μεταξύ φανταστικού και πραγματικού, μεταξύ αλληγορικού και συγκεκριμένου και μεταξύ προσδοκώμενου και ατευξίας. Ο χώρος θα προσεγγισθεί ως η προσωπική εκείνη παρουσία η οποία συγκροτεί γεγονότα και εμπνέει για την ανάδειξή τους. Από την άλλη πλευρά, ο άνθρωπος ανακατασκευάζει εντός του τα ερεθίσματα του χώρου, συγκροτεί στην συνείδησή του σχήματα κατασκευών και προβαίνει τελικά σε μία γοητευτική, ακόμη και απέλπιδα, ερωτική έκσταση. Με την προβολή αυτή ανακτά τον χώρο στον κόσμο των βιωμάτων, συνοψίζει αρχές και αξίες, εκρήγνυται προθεσιακά, ανατέμνει την προσωπική ιστορία του και αναζητεί τον καιρόν του, είτε ως πραγματική είτε ως φανταστική κατασκευή. Στην εξέλιξη των εν λόγω αναδιατάξεων διαμορφώνεται η αρχιτεκτονική της εσωτερικότητας, το βλέμμα ως θεμελίωση της αναφοράς και της μεταμόρφωσης, η ανακαίνιση των δρωμένων και ίσως η τελική κατίσχυση της ουτοπίας. Με την ουτοπία ο χώρος παραμένει ως ζητούμενο, είναι διαρκώς παρών και συγκροτεί την οικεία του ιστορική περιπέτεια.

*Γιώργος Σεφέρης, «Μέσα στις θαλασσινές σπηλιές...», Συλλογή «Επιφάνεια»

Αναστάσιος Κωτσιόπουλος

Σημειώσεις για τη συγκρότηση του αισθητικού μηνύματος στην αρχιτεκτονική

Η παρουσίαση θα επικεντρωθεί σε σύντομα σχόλια, μέσω λίγων παραδειγμάτων, πάνω στα εξής θέματα:

Έρως: η κυριολεκτική και η μεταφορική χρήση του όρου. Το στοιχείο του πάθους και της μεροληψίας.

Μηχανισμοί της σύνθεσης: αφαίρεση και μίμηση, το ελλείπον και το πλεονάζον. Το ερώτημα της σημασιολογικής σύνταξης στην αρχιτεκτονική.

Μορφικές γλώσσες, η αισθητική αξία της αναγνωρίσιμης δομής και το συνειρμικό στοιχείο.

Συστήματα περιορισμών στην αρχιτεκτονική και διάγνωσή τους, από τον Βιτρούβιο μέχρι σήμερα. Η παρουσία του μεροληπτικού στοιχείου στην κεντρική ιδέα και το ενδιαφέρον για την τοπικότητα. Η χρήση των διάσπαρτων εικόνων.

Πόλη_ Αρχιτεκτονική_ Έρωτας

_ Συνεδρία 18:30-20:30

Εκδήλωση Επισημοποίησης

Σουζάνας και Δημήτρη Αντωνακάκη

Πολυχώρος Εκδηλώσεων Αγορά Αργύρη

Αγίου Ανδρέου 12 και Αράτου, τηλ.:2610461740

Κυριακή 25 Σεπτεμβρίου 2016

_ Συνεδρία 16:00-18:00

Αριάδνη Βοζάνη

Thomas Mann «Το Μαγικό Βουνό»

Η «κατασκευή» της ερωτικής επιθυμίας στο σανατόριο Berghof

Αν η όραση μεταξύ των αισθήσεων αποτελεί το κατ' εξοχήν όχημα της επιθυμίας, τότε ο τρόπος που ο χώρος θέτει τους όρους ύφανσης των βλεμμάτων έχει σημαντική συμμετοχή στην διέγερση της. Στο «Μαγικό βουνό» του Τόμας Μαν, ο ήρωας μυείται προς την γνώση μέσα από την εμπειρία της αρρώστιας στο τυπικό για την εποχή του μεσοπολέμου σανατόριο Berghof, στο Davos.

Το έργο αποτελεί σημαντική συμβολή στον επαναστοχασμό του μυστήριου του Χρόνου. Αν όμως όπως ο ίδιος ο συγγραφέας επισημαίνει, πρόκειται για ένα μυθιστόρημα μύησης, τότε ο έρωτας στην μυητική αυτή διαδικασία, αποκτά επιπλέον ειδικό βάρος σε ένα περιβάλλον θανάτου.

Η παρουσίαση επιχειρεί να υποστηρίξει ότι το κτήριο και το ευρύτερο τοπίο των Άλπεων ως αναπόσπαστο σύνολο, όχι απλώς μετέχουν σε μια τελετουργική σχεδόν κατασκευή της επιθυμίας αλλά καθορίζουν τους όρους που εξελίσσεται. Είναι όμως έτσι? Στο πιο σημαντικό για την σχέση των δυο ηρώων κεφάλαιο, στην μοναδική ουσιαστικά συνάντησή τους στο δίτομο έργο, η αφήγηση εκτοπίζει κάθε στοιχείο χωρικής οργάνωσης. Τα όρια έχουν αποσυρθεί.

Κώστας Παπαχριστόπουλος

Το παιχνίδι, το συναίσθημα και ο έρωτας:

Σχεδιάζοντας ένα χώρο να ζεις και να δημιουργείς

We can now perceive what an emotion is.

It is the transformation of the world.

When the paths before us become too difficult ...

All ways are barred and nevertheless we must act ...

So then we try to change the world.

(Sartre, 1939/2002, σελ.39)

Η δημιουργικότητα ως έννοια μπορεί να περιγραφεί ως η ψυχολογική διαδικασία που διευκολύνει την μετάβαση σε επιθυμητά θετικά μελλοντικά αποτελέσματα για τα άτομα και τους οργανισμούς και περιλαμβάνει νέες, καινοτόμες και χρήσιμες ιδέες, προϊόντα, υπηρεσίες και λύσεις. Τα τελευταία χρόνια στο χώρο της ψυχολογικής έρευνας η συσχέτιση της δημιουργικότητας με το συναίσθημα, τον έρωτα και τη διάθεση για παιχνίδι/παιχνίδισμα

(playfulness) (Bateson, 2015) έχουν συμβάλει στο να ανοίξει ένα δυναμικό και ενδιαφέρον πεδίο θεωρητικής συζήτησης και έρευνας.

Η παρούσα εισήγηση έχει ως στόχο, ενσωματώνοντας δεδομένα από σύγχρονες εμπειρικές έρευνες της νευροεπιστήμης, της ψυχολογίας, της ανθρωπολογίας και της θεωρίας των συστημάτων, να περιγράψει τη συναισθηματική βάση του παιχνιδιού στην ενήλικη ζωή και την συσχέτιση αυτής με την δημιουργικότητα. Η συζήτηση διεξάγεται υπό το πρίσμα πρόσφατων θεωρητικών υποδειγμάτων που προσεγγίζουν την αγάπη και τον έρωτα περισσότερο ως συναίσθημα και μικρο στιγμές ανθρώπινης σύνδεσης παρά ως σχέση και δεσμό (Fredrickson, 2015).

Αριστοτέλης Δημητρακόπουλος

**(ὦ) ἀρχιτέκτον, ἀνίκατε μάχαν, αἰχμάλωτε δέ τῆς ἐκάστοτε ἰδέας:
Από το άγγελμα της αρχιτεκτονικής ως έρωτα και την πολεμική των
διακηρύξεων, στο ανέραστο «επ-άγγελμα»**

Ένα επιγραμματικό προσδιορισμό της αρχιτεκτονικής ως έρωτος διαδέχεται μια αναφορά στις εκπεσούσες εκδοχές αυτού. Η παρουσίαση δίνει έμφαση στην έννοια του αρχιτέκτονα ως εραστή της τέχνης (του) και αναπόφευκτα αναδεικνύει την κομβικότητα του ερασιτεχνισμού στην αρχιτεκτονική πράξη. Διατυπώνεται έτσι η αρχιτεκτονική ως αυτοβιογραφική πράξη. Η σκέψη κατόπιν εντοπίζεται στη σταδιακή απο-ερωτικοποίηση της αρχιτεκτονικής παραγωγής και τη θανάτωση του περιπαθούς, του αυθόρμητου και του παρορμητικού σε μια «αγοραία» λογική εκπόρνευσης του δημιουργικού πάθους. Μέσα από καίριες αναφορές, παραδείγματα και εξιστορήσεις, θίγονται οι ιδεολογικές ή άλλες ρίζες σύγχρονων εγκαθιδρυμένων αντιλήψεων περί της εργασίας και του αρχιτεκτονικού προϊόντος, ήτοι εκδοχές της καθημερινής επαγγελματικής ρουτίνας είτε του επιτηδευματία ή του υπαλλήλου, εξεταζόμενες στον αντίποδα της όποιας εμβληματικότητας ή και «ποιητικής ανάτασης» ανέδιδε η «αρχιτεκτονική τελεολογία» του 20ου αιώνα.

Δευτέρα 26 Σεπτεμβρίου 2016

_ Συνεδρία 16:00-18:00

Κωνσταντίνος Σερράος

Έρωτας και σχεδιασμός της πόλης

«Σχεδιασμός της Πόλης» και «Έρωτας» μοιάζουν δύο έννοιες φαινομενικά εντελώς ανεξάρτητες μεταξύ τους, ίσως γιατί έχουμε μάθει μέχρι τώρα να συνδέουμε το σχεδιασμό, μεταξύ άλλων κυρίως με παραμέτρους τεχνικές, αρχιτεκτονικές, αισθητικές, θεσμικές, κοινωνικοοικονομικές, κλπ. Όμως εύκολα μπορεί κανείς να σκεφτεί τουλάχιστον τρεις άμεσες και ουσιαστικές συσχετίσεις μεταξύ αυτών των δύο εννοιών, που πάντα ενυπάρχουν, αν και συχνά μη συνειδητά για μας: Έρωτευόμαστε τη διαδικασία σχεδιασμού, τον σχεδιασμένο πολεοδομικό, αστικό, δημόσιο χώρο, αλλά κυρίως άλλους ανθρώπους στο περιβάλλον αυτού του χώρου. Το τελευταίο αυτό στοιχείο αποτελεί και την πιο σημαντική, ουσιαστική και ενδιαφέρουσα πτυχή της συσχέτισης του σχεδιασμού με τον έρωτα, συνίσταται δε στη δυνατότητα λειτουργίας του αστικού σχεδιασμού ως εργαλείου ενεργοποίησης του έρωτα στον χώρο. Η παρούσα αυτή επιχειρεί επομένως να διερευνήσει πτυχές μιας «πολεοδομικής ψυχολογίας» με έμφαση κυρίως στη δυνατότητα ανάπτυξης ενός συναισθηματικού πλούτου που μπορεί να αναπτυχθεί στον αστικό χώρο.

Βασίλης Τσονάκας

Ψυχοδυναμισμός του έρωτα στο αρχιτεκτονικό έργο

Η Αρχιτεκτονική και ο έρωτας, μπορούν να συγκροτήσουν ένα δίπολο στο επίπεδο του κοινωνικού εποικοδομήματος χωρίς ωστόσο να διαμορφώσουν δεσμούς αμφίδρομης σχέσης. Ενώ ο έρωτας χαρακτηρίζεται σαν μοναδικότητα στη βιωματική αντίληψη του εγώ μας, το αρχιτεκτονικό έργο περικλείει πληθώρα πληροφοριών που το κατατάσσουν στα συλλογικά δημιουργήματα. Συνεπώς, είναι ο έρωτας - με το όλον της έννοιάς του - που τροφοδοτεί την αρχιτεκτονική πράξη και αυτή είναι η μονοδρομημένη διαδρομή που έχουν όμως κοινό τόπο το ανθρώπινο σώμα. Η Αρχιτεκτονική είναι ο υπηρέτης και φροντιστής του ενώ για τον έρωτα συνιστά το άπαν και το περιεχόμενο της πραγμάτωσής του. Οι καταγραφόμενες από την περιοχή της συνολικής συνείδησης πληροφορίες, διαμορφώνουν τους γεωμετρικούς όγκους της αρχιτεκτονικής, δίνοντας την αρμονία, την κλίμακα, την αισθητική που συνιστούν το τελικό κριτήριο της θετικής επίτευξης των στόχων της.

Ιωάννης Τσούμας

Η έννοια του έρωτα στην κοινωνία και το αστικό περιβάλλον της βικτωριανής Αγγλίας

Η εθιμοτυπική και βαθιά υποκριτική κοινωνική σκηνή της βικτωριανής Αγγλίας (1837-1901), δεν βασίστηκε μονάχα σε στεγανά στερεότυπα που διαφοροποίησαν το ανδρικό και το γυναικείο φύλο, αλλά προσχώρησε και σε επιμέρους ηθικοκοινωνικούς περιορισμούς που αφορούσαν σε επιφανειακά μοραλιστικές απαγορεύσεις όσον αφορά στις διαπροσωπικές σχέσεις τους. Η έννοια του έρωτα υπέστη τότε μια σφοδρή παραμόρφωση καθώς μέσα από μια νέα συντηρητική αντίληψη που σχεδόν πάντα σχετιζόταν με το εκκλησιαστικό ιδεώδες, ειδικά όσον αφορά στο γυναικείο φύλο, έπρεπε να επαναπροσδιοριστεί βάσει των αρχών της ιεροπρέπειας, της αγνότητας, της παρθενίας, της σεμνότητας και της ‘ψυχοσωματικής’ καθαρότητας. Το γυμνό σώμα θεωρήθηκε ανήθικο, τουλάχιστον ως προς την δημόσια έκθεσή του, ενώ οτιδήποτε σχετιζόταν με την προγαμαία ερωτική επαφή, ανεπίτρεπτο. Όλη αυτή η έρευνα θα μας δώσει το έναυσμα να εξετάσουμε την ευρύτητα της εφαρμογής κάποιων παραδοσιακά ερωτικών διακοσμητικών στοιχείων, όπως οι έρωτες, οι ερωτιδείς, τα χερουβείμ, τα putti, ίσως ακόμη και ερωτικά γλυπτά στην αρχιτεκτονική, αλλά και στο ευρύτερο αστικό περιβάλλον της βικτωριανής Αγγλίας και πως απεικονίστηκαν σε ένα άξενο και άγνοο ερωτικά περιβάλλον.

Τρίτη 27 Σεπτεμβρίου 2016

_ Συνεδρία 16:00-18:00

Βασιλική Ροδίτη

ΒΟΥΡΛΑ: Το κρατικό συγκρότημα πορνείων στον Πειραιά του Μεσοπολέμου

Ο Πειραιάς, ανέκαθεν μια πόλη με έντονη ναυτική δραστηριότητα, έχει να επιδείξει στο πέρασμα των χρόνων μια πλούσια Ιστορία. Με χρονική αφετηρία τα τέλη του 19ου αιώνα έως και τις αρχές του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, η ομιλία θα εστιάσει στην περίοδο εκείνη που το λιμάνι αναπτύχθηκε ραγδαία και η επιτακτική ανάγκη για τη δημιουργία «τόπων υποδοχής» των ναυτικών και των πληρωμάτων των караβιών επέβαλε τη διαμόρφωση ενός τμήματος της πόλης σε πορνική αγορά.

Η αγορά αυτή κατά την περίοδο του Μεσοπολέμου βρισκόταν έξω από τα όρια της πόλης, στη σημερινή Δραπετσώνα. Εκεί, η σεξουαλική δραστηριότητα αναπτυσσόταν σε ένα ενιαίο κτιριακό συγκρότημα πορνείων κρατικής δικαιοδοσίας, που βρισκόταν κάτω από την αστυνομική εποπτεία. Το πορνικό αυτό στρατόπεδο διαμορφωνόταν σε χωρικό επίπεδο αυστηρά, με πύλη, πτέρυγες και αστυνομικά φυλάκια, ενώ οι έντονες απαγορεύσεις που επιβάλλονταν στις τρόφιμες πόρνες, που εργάζονταν αλλά και διέμεναν εκεί, συμπλήρωναν τον πειθαρχικό χαρακτήρα του χώρου.

Σάρρα Μάτσα & Έλενα Φωτακέλη

Η μηχανική του έρωτα

Είναι δυνατόν να επιτευχθεί ο έρωτας μέσα από μία μηχανική διαδικασία; Η εισήγηση κάνει αναφορά σε έργα τέχνης που αναζητούν τη σαγήνη που ασκεί η μηχανική του έρωτα αλλά και σε άλλα που εστιάζουν στο ανεκπλήρωτο και στον ερωτικό πόνο. Τα έργα αυτά εξεργάζονται την παραδοσιακή/συμβατική δομή του ανθρώπινου σώματος, επιδιώκοντας την αποδέσμευσή του από το όριο. Μελετούν το συνεχή κύκλο των βιολογικών και τεχνολογικών λειτουργιών του, με στόχο την αμφισβήτηση της ανθρώπινης ύπαρξης και των δομών εξουσίας που την καταδιώκουν. Το σώμα διαμελίζεται, αλλοιώνεται ο μορφολογικός τύπος των εσωτερικών του οργάνων, μεταβάλλεται το σύστημα του βιολογικού τρόπου λειτουργίας του.

Στη σκέψη των Deleuze και Guattari οι επιθυμητικές μηχανές εκπορεύονται από το δίχως όργανα σώμα, το οποίο λειτουργεί ως επιφάνεια καταγραφής της διαδικασίας παραγωγής της επιθυμίας. Στην παρούσα εργασία μελετώνται έργα με τα οποία οι καλλιτέχνες εμφανίζουν το σώμα καθαρά αντι-παραγωγικό, άρα μη ωφελμιστικό και κατ' επέκταση καθαρά ερωτικό.

Παναγιώτης Πάγκαλος & Σταύρος Αλιφραγκής

Το τέλος του έρωτα

Η τελευταία εισήγηση του συνεδρίου/εργαστηρίου Citylab 2016 σταχυολογεί χαρακτηριστικές στιγμές από τις παρουσιάσεις που προηγήθηκαν υπό τη μορφή σχεδιασμένου διαλόγου περί αρχιτεκτονικής και έρωτα μεταξύ των ομιλητών και του κοινού, με άγνωστα ερωτήματα, απρογραμματίστη δομή και απρόσμενη έκβαση.

5. Βιογραφικά Σημειώματα

Σταύρος Αλιφραγκής

Ο Σταύρος Αλιφραγκής είναι αρχιτέκτων μηχανικός με προπτυχιακές σπουδές στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων ΑΠΘ (2002), μεταπτυχιακές σπουδές στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου του Cambridge (MPhil «Architecture and the Moving Image», 2003) και τη Σχολή Αρχιτεκτόνων του ΕΜΠ (ΜΔΕ «Σχεδιασμός – Χώρος – Πολιτισμός», 2004), διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου του Cambridge (2010) και μεταδιδακτορική έρευνα στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας (2012). Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα στρέφονται γύρω από την ιστορική/διαχρονική μελέτη των αναπαραστατικών μηχανισμών και των αφηγηματικών δομών του χώρου μέσα από το σχέδιο, τη λογοτεχνία, τη φωτογραφία και τον κινηματογράφο. Έχει συμμετοχές σε συνέδρια ενώ κείμενά του έχουν δημοσιευθεί σε ελληνικά και διεθνή επιστημονικά περιοδικά και βιβλία. Έχει διδάξει σχέδιο στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων, ιστορία της αρχιτεκτονικής και της τέχνης στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, αναπαραστάσεις στα Τμήματα Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και του Πανεπιστημίου Πατρών και επικουρικά στη Σχολή Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ και το Τμήμα Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου του Cambridge.

Σουζάνα Αντωνακάκη

Είναι απόφοιτος της Αρχιτεκτονικής Σχολής Ε. Μ. Π. 1959. Έκτοτε συνεργάζεται με τον Δημήτρη Αντωνακάκη. Το 1965 Ιδρύουν μαζί με τον Δημήτρη Αντωνακάκη και με άλλους συναδέλφους τους το Εργαστήριο 66 – αργότερα Α66. Μέλος του Δ.Σ. του Σ.Α.Δ.Α.Σ. 1971–72 και Πρόεδρος του τμήματος Αρχιτεκτόνων του Τ.Ε.Ε. 1982–84 και ταυτόχρονα Μέλος της Εθνικής Γραμματείας της U.I.A. (1982-2002). Guest Lecturer στο International Design Seminar μετά από πρόσκληση του καθηγητή Herman Hertzberger, T.U. Delft 1987, και Split 1988. Αρθρογραφούσε στην εφημερίδα τα ΝΕΑ στο διάστημα 1998-2011. Έργα της και κείμενά της καταχωρήθηκαν στο *International Archive of Women in Architecture* (IAWA) V.P. & S.U. Virginia. Είναι Αντεπιστέλλον μέλος της Académie d' Architecture 1995. Ανεκλήθη Επίτιμη διδάκτωρ του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης το 2007 και Επίτιμη διδάκτωρ του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης το 2016.

Δημήτρης Αντωνακάκης

Είναι απόφοιτος της Αρχιτεκτονικής Σχολής Ε. Μ. Π. 1958. Έκτοτε συνεργάζεται με τη Σουζάνα Αντωνακάκη. Διδάσκει ως Επιμελητής στην Αρχιτεκτονική Σχολή 1958–92. Μέλος του Δ.Σ. του Σ.Α.Δ.Α.Σ. και ταμίας. (1962–63). Το 1965

Ιδρύουν μαζί με την Σουζάνα Αντωνακάκη και με άλλους συναδέλφους τους το Εργαστήριο 66 – αργότερα Α66. Το 1975 (-1978) εκλέγεται πρόεδρος του Ε.Δ.Π. Ε.Μ.Π, και αργότερα 1977–78 Αντιπρόεδρος του Κεντρικού Συμβουλίου του Ε.Δ.Π. Υποψήφιος για καθηγητής δύο φορές στην Αρχιτεκτονική σχολή του ΕΜΠ 1978 & 1990. Δεν εκλέγεται. Το 1993 παραιτείται από το ΕΜΠ. Το 1994 προσκαλείται ως Επισκέπτης Καθηγητής, στη Βοστώνη στο Μ.Ι.Τ. όπου διδάσκει μέχρι το 1999. Στην Ελλάδα διδάσκει ως επισκέπτης καθηγητής μετά από πρόσκληση στο Ε.Μ.Π. (1997-1998) και στο Πανεπιστήμιο Πατρών, (1999-2000). Το 1997 εκλέγεται Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Κέντρου Αρχιτεκτονικής της Μεσογείου (Κ.Α.Μ.), Χανιά Κρήτης, μέχρι το 2011 που απομακρύνεται από την θέση του. Είναι Αντεπιστέλλον μέλος της Académie d' Architecture 1995. Ανεκρίχθει Επίτιμος διδάκτωρ του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης το 2007 και Επίτιμος διδάκτωρ του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης το 2016.

Αριάδνη Βοζάνη

Αρχιτέκτων μηχανικός, επίκουρη καθηγήτρια στην σχολή Αρχιτεκτόνων Ε.Μ.Π. Κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος στον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό(Μ.Αrch., Bartlett UCL) και διδάκτωρ της Architectural Association School of Architecture, History and Theory Department (Ph.D) με υποτροφία του ΙΚΥ. Έχει διδάξει αρχιτεκτονικό σχεδιασμό και θεωρία στην Α.Α School of Architecture (1997-1998) , στην Σχολή Αρχιτεκτόνων του Πολυτεχνείου Κρήτης (2004-2005) και από το 2007 ως μέλος ΔΕΠ στην Σχολή Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ. Από το 1998 διατηρεί αρχιτεκτονικό γραφείο και έχει βραβευτεί σε 9 ελληνικούς και περιερωπαϊκούς αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς. Το αρχιτεκτονικό της έργο περιλαμβάνει κυρίως τον σχεδιασμό κατοικιών και υπαίθριων χώρων. Έχει δημοσιεύσει άρθρα και αρχιτεκτονικό έργο σε συλλογικούς τόμους και επιστημονικά περιοδικά και έχει συμμετάσχει σε συνέδρια, και εκθέσεις αρχιτεκτονικής. Έχει αποτελέσει μέλος επιστημονικών και οργανωτικών επιτροπών για ημερίδες και εκθέσεις. Μέλος του ΔΣ της Εθνικής Πινακοθήκης 2011-2014. Παράλληλα με την αρχιτεκτονική έχει εργαστεί ως σκηνογράφος και ενδυματολόγος (1996-2006, 2013-15) σε 24 θεατρικές παραστάσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Βασίλης Γκανιάτσας

Ο Βασίλης Γκανιάτσας είναι Καθηγητής Αρχιτεκτονικών Συνθέσεων & Θεωρίας του Αρχιτεκτονικού Σχεδιασμού και Διευθυντής του Εργαστηρίου Αρχιτεκτονικής Μορφολογίας στη Σχολή Αρχιτεκτόνων του ΕΜΠ. Σπούδασε αρχιτεκτονική στο ΕΜΠ και φιλοσοφία/θεωρία αρχιτεκτονικής στο Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου, όπου το 1987 αναγορεύτηκε διδάκτορας

(Ph.D). Η διατριβή του επαινέθηκε, μεταξύ άλλων, από τους Kenneth Frampton, Joseph Kockelmans και Paul Ricoeur. Το ερευνητικό, επιστημονικό και διδακτικό του έργο από το 1984 αφορούν στις γνωστικές περιοχές: Αρχιτεκτονικές Συνθέσεις, Φιλοσοφία- Θεωρία του Αρχιτεκτονικού Σχεδιασμού, Εννοιολογική και Οντολογική Θεώρηση του Αρχιτεκτονικού Έργου και Προστασία- Σχεδιασμός της Αρχιτεκτονικής και Αρχαιολογικής Κληρονομιάς. Το αρχιτεκτονικό του έργο έχει διακριθεί με 17 βραβεία και επαίνους σε πανελλήνιους/πανευρωπαϊκούς διαγωνισμούς, το Μετάλλιο EUROPA NOSTRA και υποψηφιότητα για το βραβείο Mies van der Rohe 2014. Ειδικός εμπειρογνώμων των Διεθνών Επιτροπών ICOMOS–Theory and Philosophy of Conservation και ‘Interpretation and Preservation of Cultural Heritage Sites’. Ιδρυτικό μέλος της Διεθνούς Εταιρείας Φιλοσοφίας και Αρχιτεκτονικής (ISPA). Προσκεκλημένος καθηγητής σε πανεπιστήμια Ευρώπης /ΗΠΑ και Ιαπωνίας.

Αριστοτέλης Δημητρακόπουλος

Ο Αριστοτέλης Δημητρακόπουλος είναι Αρχιτέκτων Ε.Μ.Π., M.Arch. Yale University. Έχει διδάξει στις σχολές Αρχιτεκτονικής των Πανεπιστημίων: Πατρών, S.C.A.D. (Η.Π.Α), Frederick (Κύπρου), και είναι Αναπληρωτής Καθηγητής Αρχιτεκτονικής και Αστικού Σχεδιασμού Παν. Ιωαννίνων. Έχει διατελέσει ως ανεξάρτητος σύμβουλος αρχιτεκτονικών μελετών, δημοσίων και ιδιωτικών έργων. Εργάστηκε στη Νέα Υόρκη σε σημαντικά υλοποιημένα έργα των γραφείων Robert A.M. Stern και Bernard Tschumi Architects πριν ιδρύσει το γραφείο Αριστοθήκη Ευτεκτονικής (Aristotheke Eutectonics, www.aristotheke.net). Ερευνητικό, συγγραφικό και δημοσιογραφικό έργο του έχει παρουσιαστεί πολλαπλά σε αρχιτεκτονικές εκδόσεις ή ηλεκτρονικά μέσα, ενώ σχεδιαστικό έργο του έχει προβληθεί σε πολυάριθμες εκθέσεις διεθνώς.

Μάγδα Κυριακού

Η Μάγδα Κυριακού είναι διπλωματούχος αρχιτέκτονας μηχανικός του Πανεπιστημίου Πατρών. Ολοκλήρωσε το πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών (2008), «Αστικός σχεδιασμός και οι μετασχηματισμοί της πόλης» στο Πανεπιστήμιο Πατρών. Διατηρεί μελετητικό γραφείο στην Πάτρα, με εμπειρία στις μελέτες και επιβλέψεις κατασκευών ιδιωτικών έργων (www.mkarch.gr). Έχει διδακτική Εμπειρία στο Τ.Ε.Ι Πατρών (Τμήματα Ε/Υ & Ανακαίνισης και Αποκατάστασης), στα μαθήματα «Αυτόματη Σχεδίαση μέσω Η/Υ» & «Ανάπλαση Ιστορικών Κέντρων και συνόλων», «Θεωρία Παραδοσιακής Αρχιτεκτονικής», «Αποκατάσταση και Επανάχρηση Ιστορικών Κτιρίων», «Αρχιτεκτονική Σύνθεση II» αντίστοιχα, ακαδημαϊκά έτη 2007-2013. Διαθέτει επαγγελματική εμπειρία στο Υπουργείο Πολιτισμού, έχοντας συμβάσεις

ιδιωτικού δικαίου με καθήκοντα αρχιτέκτονα μηχανικού σε έργα αποκαταστάσεων και ανάδειξης μνημείων 2006-2015. Έχει συμμετάσχει σε 7 αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς (2 διεθνείς - 1 πανευρωπαϊκό - 4 πανελληνίους) με 2 διακρίσεις: την εξαγορά Μελέτης, στον Πανελλήνιο Αρχιτεκτονικό Διαγωνισμό με θέμα : «Ανάπλαση της περιοχής Σαλάτς στο Δήμο Κιλκίς», 2007 και τη διάκριση στην 6^η Biennale Ελλήνων Αρχιτεκτόνων που διοργανώνεται από το Ελληνικό Ινστιτούτο Αρχιτεκτονικής, για το έργο «Κατοικία στη Δραγώλενα, Αχαΐα» (03.06.2010).

Αναστάσιος Κωτσιόπουλος

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη και αποφοίτησε από το Πειραματικό Σχολείο. Σπούδασε στο Α.Π.Θ. (δίπλωμα αρχιτέκτονα 1970, διδακτορικό δίπλωμα 1976, υφηγεσία 1982) και στο University of Edinburgh (Ph.D. 1980). Δίδαξε αρχιτεκτονικό σχεδιασμό και θεωρία αρχιτεκτονικής στο Α.Π.Θ. από το 1971, αρχικά ως επιμελητής, εν συνεχεία ως υφηγητής και, επί 25 χρόνια έως το 2013, ως τακτικός καθηγητής. Είναι σήμερα ομότιμος καθηγητής του Α.Π.Θ. Το 2008 εξελέγη αντεπιστέλλον μέλος της Ακαδημίας Αθηνών στην Έδρα του Αρχιτεκτονικού Σχεδιασμού της Τάξης των Γραμμάτων και των Καλών Τεχνών. Μαζί με τους συνεργάτες του, έχουν εκτεταμένο αρχιτεκτονικό έργο με βραβεία και διακρίσεις εντός και εκτός Ελλάδος και περίπου 230 δημοσιεύσεις θεωρίας και έργων, μεταξύ των οποίων τα βιβλία «Κριτική της αρχιτεκτονικής θεωρίας» (1985, 1992) και «Η αρχιτεκτονική σε περίοδο κρίσης» (2010). Το αρχιτεκτονικό έργο μαζί με ορισμένα σχέδια του Α. Κωτσιόπουλου παρουσιάστηκαν σε μονογραφική έκθεση του Ελληνικού Ινστιτούτου Αρχιτεκτονικής (Μουσείο Μπενάκη 2011, και Τελλόγλειο Ίδρυμα Τεχνών 2012, επιμέλεια: Α. Σκιαδά) ταυτόχρονα με την έκδοση της μονογραφίας «Α.Μ. Κωτσιόπουλος και συνεργάτες αρχιτέκτονες: μια διαδρομή στα όρια του μοντέρνου» (2011, επιμέλεια: Α. Γιακουμακάτος, εκδόσεις Κτίριο).

Ανδρέας Λάζαρης

Ο Ανδρέας Λάζαρης γεννήθηκε στην Πάτρα την 1-1-1962, είναι παντρεμένος με την Μάριον Σάους-Λάζαρη και έχουν μια κόρη την Άλμα και έναν γιό τον Γιώργο. Το 1981 μέχρι το 1984 επισκέφθηκε την αρχιτεκτονική σχολή του πανεπιστημίου του Kaiserslautern Γερμανίας, όπου παρέλαβε το προδίπλωμα αρχιτεκτονικής και από το 1984 μέχρι το 1988 επισκέφθηκε την αρχιτεκτονική σχολή του πανεπιστημίου του Hannover Γερμανίας, όπου παρέλαβε το δίπλωμα αρχιτεκτονικής. Το 1988 διακρίθηκε με βραβείο για φοιτητές αρχιτεκτονικής και εργάστηκε, ως φοιτητικός επιστημονικός βοηθός (tutor) στο Ινστιτούτο για Θεωρία και Σχεδιασμό της Αρχιτεκτονικής στην Αρχιτεκτονική σχολή του Πανεπιστημίου του Αννόβερου, καθώς και στο

Αρχιτεκτονικό Γραφείο Stadt und Haus στο Αννόβερο. Από το 1988 μέχρι σήμερα εκπονεί αρχιτεκτονικές μελέτες ιδιωτικών και δημόσιων έργων κτιρίων και αστικού σχεδιασμού στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, συμμετέχει σε αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς, έχοντας διακρίσεις και βραβεία. Έχει διδάξει ως εργαστηριακός συνεργάτης στο ΑΤΕΙ Πατρών στο τμήμα Ανακαίνισης και Αποκατάστασης Κτιρίων από το 2002-2010, καθώς επίσης σε σεμινάρια αρχιτεκτονικής, ενεργειακών επιθεωρήσεων, στα Citylab 2014 και 2015 και συμμετέχει ως κριτής σε αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς. Από τον Σεπτέμβριο του 2012 μέχρι σήμερα είναι πρόεδρος του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων Νομού Αχαΐας.

Ίρις Λυκουριώτη

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1970. Σπούδασε αρχιτεκτονική στο ΕΜΠ όπου και συνέχισε σε μεταπτυχιακές σπουδές στη θεωρία και το σχεδιασμό της αρχιτεκτονικής. Διδάσκει στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και έχει τη θέση της επίκουρης καθηγήτριας. Είναι μέλος της ομάδας Οι αρχιτέκτονες της Φάλαινας, η οποία ασχολείται με την ανάπτυξη μεθοδολογιών απομάκρυνσης από τη φορμαλιστική αντίληψη παραγωγής της αρχιτεκτονικής μέσω: της μελέτης του χώρου ως δυναμικό μορφολογικό πεδίο σύναψης σχέσεων υποκειμένων και της υλοποίησής του με διασπορά τεχνογνωσίας σε μικρής κλίμακας μονάδες μεταποίησης. Κείμενά της έχουν δημοσιευθεί σε διεθνή έντυπα και το αρχιτεκτονικό της έργο έχει παρουσιαστεί σε εκθέσεις αρχιτεκτονικής και τέχνης στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έχει συν-επιμεληθεί δύο βιβλία για την επικαιρότητα του Le Corbusier.

Σάρρα Μάτσα

Αρχιτέκτων Μηχανικός (2012, Πανεπιστήμιο Πατρών). MSc στον Αρχιτεκτονικό Σχεδιασμό (2015, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Πρόγραμμα 'Συμβιώσεις'). Υπότροφος του ευρωπαϊκού προγράμματος Erasmus (6 μήνες, Ecole nationale supérieure d' architecture de Saint-Etienne, Γαλλία). Έχει συμμετάσχει σε διεθνείς και εγχώριους αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς, εργαστήρια και συνέδρια. Έχει συνδιοργανώσει, επιμεληθεί και συμμετάσχει σε εκθέσεις και αρχιτεκτονικά εργαστήρια σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας και στο Saint Etienne της Γαλλίας (Original Copies, Citylab Workshop, Ρετούς Project, 50 χρόνια παρουσίας στο Atelier66). Τα τελευταία τρία χρόνια συνδιοργανώνει τα πανελλήνια εργαστήρια αρχιτεκτονικής Citylab. Στα ερευνητικά της ενδιαφέροντα συγκαταλέγονται ζητήματα μνήμης και σύγχρονες πολιτικές διαχείρισης του θνητού σώματος.

Κώστας Ντάφλος

Δρ. αρχιτέκτων ΕΜΠ, γλύπτης ΑΣΚΤ. Μεταπτυχιακές σπουδές ΑΣΚΤ-Τμήμα Μηχανικών Η/Υ & Πληροφορικής Πανεπιστημίου Πατρών. Επίκουρος Καθηγητής στην Σχολή αρχιτεκτόνων μηχανικών ΕΜΠ. Δίδαξε μαθήματα Εικαστικών Τεχνών στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών (2003-2009). Θέτει δημόσιες δράσεις με κοινωνικές προεκτάσεις, συχνά μέσα από το καλλιτεχνικό πρόγραμμα *Circo_*, διαλογικών νομαδικών εγκαταστάσεων από ρομπότ διατάξεις που καλλιεργούν σωματικές επιτελέσεις, με αφορμή ανεξάρτητα φεστιβάλ και διεθνή γεγονότα τέχνης-τεχνολογίας. Έχει παρουσιάσει βραβευμένα κτίσματα και μελέτες σε εγχώριες και διεθνείς εκθέσεις αρχιτεκτονικής. Τα πρόσφατα δύο βιβλία του είναι από τις εκδόσεις Κάλλιπος Ηλεκτρονικά Ακαδημαϊκά Συγγράμματα και έχουν τους τίτλους: «Επιτελεστικές Πρακτικές Τέχνης» (2016) και, «Τακτικές Τεχνοπολιτικών Μέσων» (2016).

Νίκος Ξανθούλης

Ο Δρ. Νίκος Ξανθούλης είναι συνθέτης, Επιστημονικός Συνεργάτης της Ακαδημίας Αθηνών και Καθηγητής – Σύμβουλος στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Υπηρέτησε για 25 χρόνια ως κορυφαίος Α΄ τρομπετίστας της Ορχήστρας της Εθνικής Λυρικής Σκηνής από το 1984 έως το 2009. Από το 2009 έως το 2012 υπήρξε υπεύθυνος των Εκπαιδευτικών Προγραμμάτων της Εθνικής Λυρικής Σκηνής. Η έρευνά του πάνω στην αρχαία ελληνική μουσική χαίρει διεθνούς αναγνώρισης (Το Αρχαιολογικό Ινστιτούτο της Αμερικής τον τίμησε με το Kress Lectureship για το 2012-2013 και για το 2017-18). Έχει εκδώσει οκτώ προσωπικούς δίσκους και συμμετείχε σε άλλους τέσσερις ομαδικούς. Συνθετικά έχει ασχοληθεί κυρίως με τις παιδικές όπερες, δύο από τις οποίες έχουν ανέβει στην Εθνική Λυρική Σκηνή καθώς και με τη μουσική για το αρχαίο θέατρο. Έργα του έχουν παιχθεί σε 30 περίπου χώρες του κόσμου. Έχει αναβιώσει την τεχνική του παιξίματος της αρχαίας λύρας μέσα από την εικονογραφία και τα αρχαία μουσικοθεωρητικά συγγράμματα. Υπήρξε καλλιτεχνικός διευθυντής των Μουσικών Συνόλων της ΕΡΤ (2014-2015). Τα δύο τελευταία χρόνια υπηρετεί ως αποσπασμένος μουσικός-ερευνητής στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

Γιώργος Ξηροπαίδης

Ο Γιώργος Ξηροπαίδης είναι καθηγητής στο Τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης της ΑΣΚΤ, με γνωστικό αντικείμενο «Ιστορία Φιλοσοφικών και Αισθητικών Ιδεών: 18ος-20ος αιώνας». Διδάσκει Αισθητική, Φιλοσοφία της Τέχνης, Φιλοσοφία της Γλώσσας και Ιστορία της Ηπειρωτικής Φιλοσοφίας. Οι δημοσιεύσεις του αφορούν στη φιλοσοφία του Kant, στη φαινομενολογία

(Husserl, Heidegger), στην ερμηνευτική (Dilthey, Gadamer, Ricoeur), καθώς και στην ιστορία των αισθητικών θεωριών (γερμανικός ιδεαλισμός, ρομαντισμός, μεταμοντερνισμός, αποδομισμός). Μαζί με τον καθηγητή κ. Στέλιο Βιρβιδάκη έχει επιμεληθεί την ελληνική έκδοση του Φιλοσοφικού Λεξικού του Cambridge. Από τον Φεβρουάριο του 2014 είναι Κοσμήτορας της ΑΣΚΤ. Η θητεία του λήγει στις 31 Αυγούστου του 2017.

Παναγιώτης Πάγκαλος

Ο Παναγιώτης Πάγκαλος (Αθήνα, 1972) είναι αρχιτέκτων, διδάκτωρ Αρχιτεκτονικής, ιστορικός Αρχιτεκτονικής. Διδάσκει στο Τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών και στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Έχει διδάξει στο ΕΜΠ, στο Πανεπιστήμιο Πατρών και στο ΤΕΙ Πατρών. Είναι μέλος του Ελληνικού Ινστιτούτου Αρχιτεκτονικής, μέλος της Ελληνικής Εταιρίας Αισθητικής, μέλος του ευρωπαϊκού δικτύου Ιστορίας Αρχιτεκτονικής (EAHN) και τέως Αντιπρόεδρος ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας. Έχει βραβευθεί σε διεθνείς διαγωνισμούς και έχει συμμετάσχει ως προσκεκλημένος ομιλητής σε διεθνή συνέδρια και μεταπτυχιακά προγράμματα. Έχει δημοσιεύσει κεφάλαια σε βιβλία, έρευνες και άρθρα για τη σύγχρονη ιστορία της αρχιτεκτονικής σε ελληνικά και διεθνή περιοδικά με επιστημονικές επιτροπές, σε πρακτικά διεθνών συνεδρίων και συλλογικούς τόμους. Έχει γράψει και επιμεληθεί 7 βιβλία αρχιτεκτονικής.

Κώστας Παπαχριστόπουλος

Ο Κώστας Παπαχριστόπουλος (Ph.D, Crhych/BPS) έχει κάνει προπτυχιακές σπουδές στη Διοίκηση Επιχειρήσεων και στη Ψυχολογία και μεταπτυχιακές σπουδές στη Διοίκηση Ανθρωπίνων Πόρων, στη Συμβουλευτική και στη Διοίκηση Πολιτισμικών Μονάδων. Είναι διδάκτωρ κοινωνικής-οργανωτικής ψυχολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου. Τα κύρια ερευνητικά του ενδιαφέροντα αφορούν την κοινωνική καινοτομία, τη συστηματική προσέγγιση στη διοίκηση επιχειρήσεων και την καινοτομία, τη διαχείριση ανθρωπίνων πόρων στους πολιτιστικούς οργανισμούς και τη θετική οργανωσιακή συμπεριφορά. Τα τελευταία 15 χρόνια εργάζεται σε θέσεις ευθύνης σε φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΕΑΤΑ, ΑΔΕΠ, ΚΔΕΠ κ.ά.), Ακαδημαϊκά Ιδρύματα (ΕΑΠ, Πάντειο, ΑΣΠΑΙΤΕ κ.ά.) και σε οργανισμούς συμβουλευτικής, απασχόλησης και καινοτομίας (ΜΟΚΕ, ΟΑΕΔ, Δομή Απασχόλησης και Σταδιοδρομίας, Γραφεία Διασύνδεσης, ΕΟΠΠΕΠ, ΚΕΚ κ.ά.) στο χώρο του σχεδιασμού υποβολής και υλοποίησης προγραμμάτων αστικής, πολιτιστικής και κοινωνικής ανάπτυξης. Διαθέτει δώδεκα (12) χρόνια εμπειρίας στην εκπαίδευση ενηλίκων (Πάντειο Πανεπιστήμιο, ΤΕΙ Πατρών, ΤΕΙ Μεσολογγίου, ΑΣΠΑΙΤΕ, ΕΚΚΔ κ.ά.) σε αντικείμενα, όπως η οργανωτική ψυχολογία, η διοίκηση

κοινωνικών και πολιτιστικών υπηρεσιών, η επιχειρηματικότητα και η καινοτομία, η κοινωνική δικτύωση και η επικοινωνία στους οργανισμούς.

Νίκος Πατσαβός

Ο Νίκος Πατσαβός είναι αρχιτέκτονας ΑΠΘ με μεταπτυχιακές σπουδές στην ΑΑ και το TAM ΠΘ. Είναι συνιδρυτής και υπεύθυνος λειτουργίας της αρχιτεκτονικής ερευνητικής πλατφόρμας Ctrl_Space Lab. Από το 2003, έχει διδάξει, κατά σειρά, αρχιτεκτονικό σχεδιασμό και θεωρία στην ΑΑ, στο Πολυτεχνείο Κρήτης, το Πανεπιστήμιο Λευκωσίας, το Frederick University of Cyprus, το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων. Έχει συνεργαστεί ερευνητικά με το ΕΜΠ και το Πολυτεχνείο Κρήτης και επιμεληθεί σειρά αρχιτεκτονικών σεμιναρίων, εκδόσεων και εκθέσεων.

Βασιλική Ροδίτη

Η Βασιλική Ροδίτη γεννήθηκε στην Αθήνα το 1987. Σπούδασε Αρχιτεκτονική στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας (2011) και συνέχισε τις μεταπτυχιακές της σπουδές στον Αρχιτεκτονικό Σχεδιασμό INSTEAD_Παραποιήσεις στο ίδιο τμήμα (2015). Σήμερα εργάζεται στο Τεχνικό Γραφείο της οικογένειάς της στην Αθήνα, με κύρια δραστηριότητα τα ιδιωτικά αλλά και τα βιομηχανικά έργα. Projects της έχουν εκτεθεί σε φεστιβάλ, αρχιτεκτονικές και καλλιτεχνικές εκθέσεις, ενώ η ίδια έχει συμμετάσχει με εισηγήσεις σε Πανελλήνια Συνέδρια. Ερευνητικά τα ενδιαφέροντά της εστιάζουν σε ζητήματα Σεξουαλικότητας και Φύλου στον Αστικό Χώρο, με επίκεντρο μελέτης τις πορνικές αγορές. Είναι υποψήφια διδάκτωρ του Π.Θ. και συμμετέχει επικουρικά σε μαθήματα Αρχιτεκτονικής Σύνοψης.

Μαρία Ρούτση

Γεννήθηκε στην Πάτρα. Είναι απόφοιτος της Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Παρακολούθησε μαθήματα φωνητικής στο Εθνικό Ωδείο Κύπρου με τη Λία Βίτση. Από το 2005 συνεργάζεται με αξιόλογους μουσικούς ερμηνεύοντας τραγούδια από το φάσμα της έντεχνης και λαϊκής μουσικής. Από τα ιδρυτικά μέλη του Μουσικού Εργαστηρίου του Παμμικρασιατικού Συνδέσμου Πάτρας συμμετείχε στις μουσικές παραστάσεις «Η Ποίηση στο Ελληνικό Τραγούδι» (2013), «Τα Τραγούδια του Λαού μου» (2014), «Οι Λαοί Τραγουδούν» (2015), «Με τη Δύναμη του Λόγου» (2016) στο Ρωμαϊκό Ωδείο Πάτρας. Τον Σεπτέμβριο του 2016 παρουσίασε τη μουσική παράσταση «Πως να σωπάσω» στα πλαίσια του Διεθνούς Φεστιβάλ Πάτρας ενώ έχει συμμετάσχει και στις μουσικές παραστάσεις «Το ζ της ζωής», «Προορισμός», «Όταν πιστεύω θάλασσα» και «Μικρός Πρίγκιπας» σε σκηνοθεσία Ρ. Μοσχοχωρήτη και μουσική Χ.

Παπαδόπουλου στο Δημοτικό Θέατρο «Απόλλων». Το 2015-2016 συνεργάστηκε με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας στη θεατρική παράσταση «Η ζωή του Γαλιλαίου» του Μ. Μπρεχτ με τον Κ. Καζάκο ερμηνεύοντας τραγούδια σε σύνθεση Δ. Τσακνή στο Δημοτικό Θέατρο «Απόλλων».

Κωνσταντίνος Σερράος

Κωνσταντίνος Απ. Σερράος, αρχιτέκτων μηχανικός ΕΜΠ, πολεοδόμος Πολυτεχνείου Μονάχου, Δρ. πολεοδομίας Πολυτεχνείου Βιέννης, καθηγητής «Αστικού Σχεδιασμού - Πολεοδομίας» της Σχολής Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ. Επιστημονικός συνεργάτης του Ινστιτούτου πολεοδομικών ερευνών Ludwig-Boltzmann του Πολυτεχνείου Βιέννης (1989 – 1994). Ερευνητής του Σπουδαστηρίου Πολεοδομικών Ερευνών του ΕΜΠ (από το 1995 μέχρι σήμερα). Οργανισμός Αντισεισμικού Σχεδιασμού και Προστασίας (1997 – 2002). Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (2002 – 2004). Πρόεδρος ΔΣ του Οργανισμού Διοίκησης και Διαχείρισης του Πάρκου Περιβαλλοντικής Ευαισθητοποίησης «Αντώνης Τρίτσης» (2011-2012). Πρόεδρος ΔΣ του ΝΠΔΔ «Πράσινο Ταμείο» (2012-2013). Εντεταλμένος διδάσκων του Τμήματος Μηχανικών Πολεοδομίας, Χωροταξίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας (2001 – 2005) και του Προγράμματος Σπουδών «Περιβαλλοντικός σχεδιασμός πόλεων και κτιρίων» του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου (από το 2001 έως σήμερα). Εκπαιδευτής του Κέντρου Συνεχιζόμενης Εκπαίδευσης του ΕΜΠ και του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης. Ερευνητικό έργο, ανακοινώσεις σε επιστημονικά συνέδρια, μελέτες και δημοσιεύσεις σε επιστημονικά περιοδικά, σε αντικείμενα πολεοδομικού σχεδιασμού, περιβαλλοντικού αστικού σχεδιασμού, χρήσεων γης, σχεδιασμού υπαίθριων χώρων, αστικής ανάπτυξης, συστημάτων και μεθόδων σχεδιασμού.

Στασινός Σταυριανέας

Χρήστος Τερέζης

Καθηγητής φιλοσοφίας στο Τμήμα Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Πατρών. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα είναι η Αρχαία Ελληνική Φιλοσοφία (Πλάτων, Αριστοτέλης, Νεοπλατωνική Σχολή) και η Βυζαντινή Φιλοσοφία (Διονύσιος Αρεοπαγίτης, Μάξιμος Ομολογητής, Γεώργιος Παχυμέρης, Γρηγόριος Παλαμάς). Στα πρόσφατα ατομικά του έργα συγκαταλέγονται τα: *Ιστορία της Πλατωνικής Ακαδημίας* (Πανεπιστήμιο Πατρών, 2015), *Σπουδή στον Ύστερο Νεοπλατωνισμό* (Ηρόδοτος, 2013), *Σπουδή στον Γρηγόριο Νύσης* (Έννοια, 2013), *Πλάτων - Αριστοτέλης : Προς μια Συμφιλίωση - Ανιχνεύσεις στον Ύστερο Νεοπλατωνισμό* (Ζήτηρος, 2011).

Νικόλαος-Ίων Τερζόγλου

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1976. Σπούδασε στη Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου (1995-2000). Υποτροφίες Ι.Κ.Υ. και Βραβεία Τ.Ε.Ε. κατά την διάρκεια των σπουδών. Δίπλωμα Αρχιτέκτονα Μηχανικού (2000). Πρώτος αποφοιτήσας: Χρυσοβέργειο Βραβείο, Βραβείο Σ. Σαμαρά και Α. Συνούρη, Βραβείο Ε.Μ.Π. και Αργυρό Μετάλλιο Ε.Μ.Π. Διατμηματικό Μεταπτυχιακό Δίπλωμα στην Κατεύθυνση «Σχεδιασμός-Χώρος-Πολιτισμός» (2001). Υποτροφία Ιδρύματος Ευγενίδου. Διδακτορικό Δίπλωμα Θεωρίας και Φιλοσοφίας της Αρχιτεκτονικής (2005). Τίτλος Διατριβής: *Εννοιολογικές Δομές της Αρχιτεκτονικής Σκέψης, Leon Battista Alberti-Etienne-Louis Boullée-Le Corbusier*. 2ο Διεθνές Βραβείο σε Διαγωνισμό για την Καλύτερη Διδακτορική Διατριβή: ICAR-CORA 2007. Συμμετοχή σε Ερευνητικά Προγράμματα του Ε.Μ.Π. με έμφαση στην Θεωρητική Διερεύνηση και τον Αρχιτεκτονικό Σχεδιασμό του Αστικού Χώρου. Τέσσερα (4) βιβλία. Δημοσιεύσεις σαράντα (40) άρθρων και θεωρητικών δοκιμών σε επιστημονικά περιοδικά και συλλογικές επιστημονικές εκδόσεις. Συμμετοχή με ανακοινώσεις σε είκοσι δύο (22) διεθνή συνέδρια αρχιτεκτονικής και φιλοσοφίας. Προσωπική ιστοσελίδα: <http://users.ntua.gr/ionterzo>

Γιώργος Τριανταφύλλου

Ο Γιώργος Τριανταφύλλου γεννήθηκε στην Αθήνα το 1951. Τελείωσε το Βαρβάκειο και σπούδασε Αρχιτεκτονική στη Θεσσαλονίκη. Από το 1981 διατηρεί το δικό του γραφείο και ασχολείται με έργα εσωτερικών χώρων, αποκατάστασης παλαιών κτιρίων, ανάδειξης αρχαιολογικών χώρων και συγκροτημάτων μεγάλης κλίμακας, που αφορούν τον τουρισμό, βιομηχανικές εγκαταστάσεις και χώρους πολιτισμού. Έχει διακριθεί σε αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς και έχει δημοσιεύσει έργα, άρθρα και επιστημονικές εργασίες στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έργα του έχουν διακριθεί με διεθνή βραβεία. Είναι μέλος επιστημονικών επιτροπών, έχει δώσει σειρά διαλέξεων και συμμετέχει στην διδασκαλία μεταπτυχιακών μαθημάτων. Είναι ένας άνθρωπος της τέχνης και έχει συνεργαστεί με εικαστικούς και άλλους καλλιτέχνες ως συν-δημιουργός, για την πραγματοποίηση αρχιτεκτονικών και εικαστικών δρώμενων στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Το βιβλίο του με τίτλο «αρχέτυπα», εκδόθηκε παράλληλα με την ομότιτλη έκθεση του στο Βυζαντινό Μουσείο της Αθήνας και εντάχθηκε και διανέμεται ως πανεπιστημιακό σύγγραμμα. Τέλος διατηρεί προσωπική ιστοσελίδα (<http://triantafylloug.blogspot.gr/>) όπου παρουσιάζονται και σχολιάζονται θέματα αρχιτεκτονικής και τέχνης γενικότερα.

Βασίλης Τσανάκας

Ο Βασίλης Τσανάκας γεννήθηκε στην Πάτρα το 1952. Αποφοίτησε από την σχολή Αρχιτεκτονικής της Βενετίας το 1974. Εργάστηκε αρχικά σαν ελεύθερος επαγγελματίας και μετέπειτα σαν υπάλληλος στην διεύθυνση Πολεοδομίας. Παράλληλα ασχολήθηκε με πολεοδομικές μελέτες στο ευρύτερο συγκρότημα των Πατρών και συνέγραψε πολλά άρθρα σχετικά με το αντικείμενο αυτό. Διετέλεσε τρεις φορές πρόεδρος του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων Νομού Αχαΐας και υπήρξε μέλος της διοικούσας του ΤΕΕ/ΤΔΕ. Έχει εκδώσει αρκετά λογοτεχνικά βιβλία.

Ιωάννης Τσούμας

Ο κ. Ιωάννης Τσούμας είναι κάτοχος Διδακτορικού τίτλου στην Ιστορία της Τέχνης από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο, Θεσσαλονίκης, Μεταπτυχιακού Δίπλωματος Ειδίκευσης της Σχολής Middlesex University στην Ιστορία του Βιομηχανικού Σχεδιασμού (Design) και βασικού πτυχίου με κατεύθυνση τον τρισδιάστατο σχεδιασμό/ γλυπτική (3D Ceramics, bias Sculpture) του Middlesex Polytechnic. Είναι διδάσκων του Τ.Ε.Ι Αθήνας, τμήμα Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής, Διακόσμησης και Σχεδιασμού Αντικειμένων της Σχολής Καλλιτεχνικών Σπουδών καθώς και του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου, τμήμα Ευρωπαϊκού Πολιτισμού. Το επιστημονικό του έργο περιλαμβάνει, τη συγγραφή τριών μονογραφιών, μια εκ των οποίων στην Αυστρία (*Η Ιστορία των διακοσμητικών τεχνών και της αρχιτεκτονικής στην Ευρώπη και τις Η.Π.Α. (1760-1914), Η εμφάνιση της κουλτούρας των πλαστικών προϊόντων στην Ελλάδα (1950-1970), Women in Greek print ads in the 1960s*), εισηγήσεις σε διεθνή και ελληνικά συνέδρια με κριτές και αντίστοιχες δημοσιεύσεις στα πρακτικά τους, αλλά και πολλές δημοσιεύσεις σε διεθνή περιοδικά με κριτές.

Δημήτρης Φιλιππίδης

Ο Δημήτρης Φιλιππίδης (γ. 1938) είναι αρχιτέκτονας (ΕΜΠ 1962) με μεταπτυχιακές σπουδές στις ΗΠΑ (1970-1973). Δίδαξε αστικό σχεδιασμό στη Σχολή Αρχιτεκτόνων του ΕΜΠ (1975-2005). Έχει δημοσιεύσει βιβλία και άρθρα για την ελληνική αρχιτεκτονική και πολεοδομία, παραδοσιακή και σύγχρονη.

Έλενα Φωτακέλη

Αρχιτέκτων μηχανικός. Αποφοίτησε από την Πολυτεχνική Σχολή του Πανεπιστημίου Πατρών το 2011, με κατεύθυνση Θεωρία και Ιστορία της Αρχιτεκτονικής. Έκτοτε εργάζεται ως υπεύθυνη σχεδιασμού στον εκδοτικό οίκο «Αμφιλύκη» που συστεγάζεται στην Ιδιωτική Βιβλιοθήκη «Βιβλιοθήκη Τριών Ναυάρχων 17». Το 2015 αποκτά το μεταπτυχιακό δίπλωμα ειδίκευσης στη Σχολή Εφαρμοσμένων Τεχνών «Γραφικές Τέχνες Πολυμέσα», ως υπότροφος

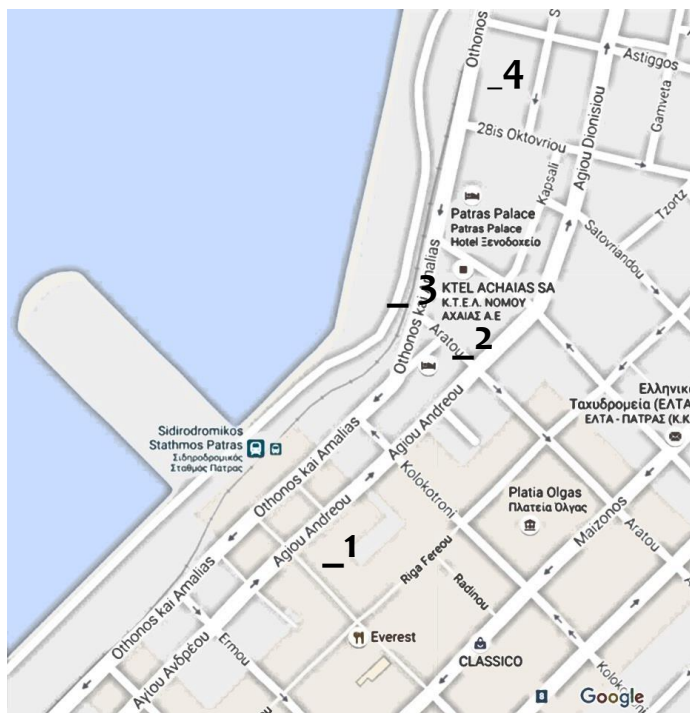
του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα πραγματεύονται το συσχετισμό σύγχρονων φιλοσοφικών θεωριών με καλλιτεχνικές προσεγγίσεις του σώματος σε έργα τέχνης. Ειδικότερα έχει ασχοληθεί με τη φιλοσοφική σκέψη του γάλλου στοχαστή Michel Foucault και τον αντικατοπτρισμό της τόσο σε παραδείγματα αρχιτεκτονικής όσο και σε καλλιτεχνικά έργα τα οποία αντιμετωπίζουν το σώμα ως τόπο άσκησης εξουσίας.

Παρθενόπη Χρυσανθοπούλου

Αρχιτέκτων Μηχανικός ΕΜΠ (2005) _Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Ειδίκευσης «Αστικός σχεδιασμός και οι μετασχηματισμοί της πόλης», Πανεπιστήμιο Πατρών, τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών (2009). Εξωτερικός συνεργάτης: ΕΛΚΕ - Ιόνιο Πανεπιστήμιο (2015) _ΤΕΕ (2015) _ΙΝΕΔΙΒΙΜ (2015) _ΕΛΚΕ - Πανεπιστήμιο Πατρών (2010) _ΤΕΙ Πάτρας - Τμήμα «Ανακαίνιση και Αποκατάσταση Κτηρίων» (2008-2012). Συνεργάτης του Υπουργείου Πολιτισμού (2006-2009). Μέλος της ομάδας επιμέλειας του εργαστηρίου «r2, η αρχιτεκτονική συναντά τα εικαστικά» (Πάτρα _2016). Μέλος της ομάδας επιμέλειας της 6ης Πανελληνίας Έκθεσης Αρχιτεκτονικού Έργου, «WALLS» (Πάτρα _2009). Συμμετοχή και διακρίσεις σε αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς. Εξαγορά: αρχιτεκτονικός διαγωνισμός ανάπλασης περιοχής Σαλάτας, Κιλκίς (2007) _3ο βραβείο: Φοιτητικός αρχιτεκτονικός διαγωνισμός διαμόρφωσης χώρου ΕΜΠ (2005). Ιδρυτικό μέλος της αρχιτεκτονικής ομάδας 7A+. Από το 2008 διατηρεί αρχιτεκτονικό γραφείο στην Πάτρα.

Σημειώσεις

Χάρτης ευρύτερης περιοχής

1. Ξενοδοχείο Galaxy

Αγ. Νικολάου 9, τηλ.: 2610 275981 - 3
email: info@galaxyhotel.com.gr

2. Πολυχώρος Εκδηλώσεων Αγορά Αργύρη

Αγίου Ανδρέου 12 και Αράτου, τηλ.: 2610 461740

3. ΚΤΕΛ Αχαΐας

Ζαΐμη 2 & Όθωνος Αμαλίας, τηλ.: 2610 623 888,

4. Εγκαταστάσεις ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας

Αποθήκες Μπάρι, Όθωνος Αμαλίας 6

Το πρόγραμμα του
συνεδρίου/εργαστηρίου Citylab
2016: Πόλη _ Αρχιτεκτονική _
Έρωτας τυπώθηκε στην Πάτρα
από τις Εκδόσεις PrintUp -
Ελευθέριος Φραγκόπουλος & ΣΙΑ
Ε.Ε. [Πατρών Κλάους 24, Πετρωτό,
26500 Πάτρα, www.printup.gr] τον
Σεπτέμβριο του 2016 σε 80
αντίτυπα.

Συνδιοργάνωση

ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΜΗΜΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Με την Υποστήριξη | Υπό την αιγίδα

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΑΤΡΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ
ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ (ΣΑΝΑ)

Ευρωπαϊκή Ένωση
Γενική Διευθύνση
για την ανάπτυξη και την απασχόληση

Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Δυτική Ελλάδα 2014-2020

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΠΑΤΡΩΝ
UNIVERSITY OF PATRAS

Χορηγοί Επικοινωνίας

ΠΡΩΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
91,6 • 105,8
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ

pelop.gr
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Χορηγοί

iPrintup
INTERACTIVE PRINTING & FINISHING

ΚΛΑΟΥΣ 24 • ΠΕΤΡΩΤΟ • ΠΑΤΡΑ • Τ: 2613 010579